

கடவுள்துணை.

ஏலாதி மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

அறுநால்வ ராப்டுகழ்ச் சேவடி யாழ்தல்

பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப் - பெறுநான் [ர்க்
மறைபுரிந்து வாழுமென் மண்ணெழிந்து விண்ணோ
கிறைபுரிந்து வாழ்த லியல்பு.

அறுநால்வர் - இருபத்துநான்கு தீர்த்தகர்களுடைய, ஆய
புகழ்ச்சேவடி - சுத்தமான கீர்த்தியையுடைய சிவந்த பாதங்
களை, ஆற்றப்பெறும் - சமக்கப்பெற்ற, நால்வர் - நால்வகைப்
பட்ட தேவராசிபுருஷர், பேணி வழங்கி - பரிபாலித்துக்கொ
டுத்ததனால், பெறும் - (நாம்) பெற்றுக்கொண்ட, நான்மறை -
அற முதலிய நால்வகைப்பொருளைப் போதிக்கிற வேதங்களை,
புரிந்துவாழும் - (ஓ ஜனங்களே) அனுட்டித்து வாழங்கள்
மண்ணெழிந்து என் - பூலோகத்தை விட்டால் அனுட்டிக்கத்
தக்கது என்ன இருக்கிறது; விண்ணோர்க்கு இறை புரிந்து வா
ழ்தல் - சகல தேவர்களுக்கும் மேலான கடவுளைப் பூசைசெய்
துவாழ்வது, இயல்பு - யாவர்க்கும் கடமைமான காரியமாம்
என்பதாம்.

இன்னாலாசிரியர் அருக்சமயத்தர், ஆதலின் இதில் கொல்லா
மை புலாலுண்ணுமை கள்ளுண்ணுமை துறவிகளை யுபசரித்தல்
முதலிய தருமங்களையே அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார். இவை
மற்றச் சமயத்தாருக்கும் உடன்பாடா யிருப்பினும் அருக்சமய
த்தாருக்குப்போலே அவ்வளவு விசேஷமானவை யல்ல. இவற்
றை அவர்களுடைய சமய நூல்களைப்பார்த்தால் விசதமாநு
அவர்கள் மதத்தில் “ரிஷபதீர்த்தகர் முதலாக இருப
நான்கு தீர்த்தகர்களென்று சொல்லப்பட்ட அவதாராட்சு
ருண்டு. அவர்கள் இயல்பிலே சகலகலாஞானம் பொருந்தி
மகிமைபெற டிருப்பவர்கள். நான்கு தேவராசி புருஷராய்

பயா—சக்கிரவர்த்திகள் பன்னிருவர், பல தேவர்கள் ஒன் ட தின்மா, வாசுதேவர்கள் ஒன்பதிர்மர், பிரதி வாசுதேவா ஒன் ட தின்மா என்கிற இவர்களே. இவர்கள் தாம் அருமதேவனு டைய டன்சிரண்டு வேதங்களிற் சொல்லப் பட்ட சொல்லாமை முதலான தருமங்களை யெடுத்துப்போதித்துப் பரவச்செய்த வர்கள். துறவறத்திலேயே யல்லது வேதெதிலும் மோக்ஷ மில்லை யென்று சித்தாந்தம் இவர்களுக்குண்டு; அதனாலே தாம் இந்நூலாகியார் ஆசன வெஞ்சொய எடுத்துப் புரட்சிற் றுக்கிறா இன்னம் விரிச்சிற் தூலபெருக்கென்று வித்தனம். வேணாபிமவ லைச சமயத்தாரிடத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இப்பாட்டுக்கு பின்வரும் யாழாணத்தொருஞ் சிறுநா ன் த் தொருஞ் டெருதநினையையெய்திப் தொருத்திடை யல்ல வென்று எமக்குப் பின்னாலே தெரித்தது.

(இ-ள்.) ஆயபுகழ்சேவடி - எதற்கானகோத்தியையுடைய சிவந்தடத்தெய், அறுபால்வா - இருபத்துநான்கு தத்துவங் கள், ஆயுட்பெறும் - சமச்சப்பெற்ற, உல்லா - ஸங்கமுதலா டு மசாயோகுகள டல்லெஞ், டேணிவழங்கி - டரிடால்த் துக் கொடுத்ததெல்ல, டெறும் - (உம்) டெற்றுக்கொண்ட, உள் டாண்டாங்கு வேதங்கள் டோதிக்கும் தருமங்களை, புரிந்து-செ யது, உழும் - (நுணங்களை!) வாழுங்கள்; மண்ஒழித்து - டுலோகத்தையிட்டால், என் - செய்யத்தக்க தருமம் என்ன இருக்கிறது; விண்ணோக்கு இறை - தேவாக்கெல்லாம் அகிடதி யாகிய கடவுள், புரிந்து - விரும்பி, [:-த்திசெய்து,] வாழ்தல்- உழ்தது, இயல்பு - (யாவாக்கும்) கடமையான காரியம்.

இருபத்து நான்குதத்துவங்கள் சேவடிமை ஆற்றப்பெறுத வது, அவைகளை வசப்படுத்தி மேற்கொண்டிருக்கை. இரு துநான்கு தத்துவங்களாவன—பிருதிவி - அப்பாதேயு-வாபு- யம் என்கிற பூதங்கள் ஐந்தும், இவற்றின் காரணங்களாய் டுத்தினாகள் என்று சொல்லப்படுகிற சூக்ஷ்மருடங்கள் கண்-காது-மூக்கு-நாக்கு-உடல் என்கிற ஞானேந்திரி

யம் ஐந்தும், வாய் - கை - கால் - ஜலத்துவாரம் - மலத்துவாரம் என்கிற கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனம் - மத்தி - சித்தம் - அகங்காரம் என்கிற அந்தக்கரணம் நான்கும் ஆகிய இவையே யாம். இவற்றால் தமக்கு யாதோரிடையூறும் வராமழ்காத்து யோகநிர்டையில் நிலைபெற்ற ஸனகர், ஸகந்தர், ஸகந்தமுடாரா ஸனதஸ-ஜாதா என்னும் யோகிகளும் ஆதரித்து வழங்கின வே தங்களால் போதிக்கப்பட்ட தருமங்களை இப்பூமியிலுள்ளவன வே செய்யாமல் விட்டால் இறந்தபின் செய்யத்தக்க தரும மொன்றுமில்லை. தருமங்களுக்குப் பூமியே செய்யுமிடம்; மற்றவை டோகபூமி என்பது தூலகளின் துணிபு. இந்தத் தருமங்களைக் கைவிட்டால் கடவுளைச் சேருதற்கு வழியில்லை. சடவுஷ விசுவாசித்து வாழவேண்டியது இயல்பாதலால் ஜனங்களே ரீய்கள் அபடமிட்டபட்ட தருமங்களைச் செய்து வாழ்வுகள் என்டது கருத்து.

தருமமாவது, மேதுலகப்படயனை யடைவதற்குச் சாதனமா யுள்ளது.

ஸகாகதியர் ஆதரித்து வழங்கிய வேதம் என்றது, இயல்பாய யோகியரானவரும் அனுட்டித்ததினத் தருமத்தின் பெருமையு ம் சம்பிரதாயமும் உணர்த்ததற்கு.

‘ஆய புகழ்’ என்றும் டாடமுண்டு; தகுதியானபுகழ் என்பது டொருள். ஆய-பெயசெச்சம்; ஆகிய என்பது இடைகுறைந்த தென்றும், அல்லது ஆ - பகுதி, ய் - இறந்தகால இடைநிலை, அ-விசுதி, என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அஃறிணைப்பொருள்களாகிய தத்துவங்களை அறுநால்வா என தது, மயிலார் குயிலாரா என்றதுபோல் உயர்வினால் உயாதினையாகச் சொல்லிய வழுவமைதி. [பொது-சூ-உஅ.] அந்தத் தத் துவங்களின் தேவதைகளைச் சொல்லியது எனவுங் கொள்ள லாம்.

நால்வர் என்றது பிறவிதொட்டு யோகநிர்டையி லிருந்து மேம் பட்டவரான பொய்கையாரா, பூதத்தார், பேயாரா, சட கோபர், என்கிறநால்வரை. அவர்கள் தந்தமறைகள் திருவாய்

மொழி முதலியன என்றும் மற்றவைக்கெல்லாம் முக்கியப் பொருளே அமைபுமென்றும் ஒர்புலவா கூறினா.

மற்றொருபுலவா சொல்லியவுரையாவது—அது உயர்வாய்— அந்தக்கரணவிருத்தியள வானளவும் அற்றவராய், புகழ் செவடி— (உலகத்தாரா) புழமும்படி பாண பாதக்கீர, [சுடவுள் பாதக்கீர], ஆறடபெறும்— விசேஷமானபெற்ற, நான்வா— அடப, அந்தரா, சுப்பந்தலாந்நி, மணிக்கொச்சா எனகிற சிவபெயராயா நான்வா, (மணிக்கொச்சா) பெறும்— நான்மறை— நான்மறையின் சுருத்தமைந்தந்தவாரம் திருவாசக முதலிய குறிப்புகள், புரிந்துவாழ்வாய்—விருத்தி ஒதி (ஒரவன்) உழவாழ்வாய், மன ஒழிந்த— மனக்கொஞ்சு இறை புரிந்து— மனக்கொஞ்சு மனம்— மனக்கொஞ்சுமனம், வாழ்த்தல் தீயல்—, எட்டதாம்.

இதிலு “வாழ்வாய் மனக்கொஞ்சு” என்பதை “வாழ்வாய் மனக்கொஞ்சு” என்றும் “புகழ்+சேவடி” என்பதை “புகழ்+சேவடி” என்றும் “ஆயடபுகழ்” என்பதை “ஆயடபுகழ்” என்றும் உடம் கொள்ளவேண்டும்.

எமது உனாயில் அது உயர்வாய்— என்பதென்கை. ஆய்— வினாத்தொகை. வாழ்வாய்—வாழ்வாய் யோவந்தாய்—வாழ்வாய் என்பது ஒழிந்தாய் என்பதிலு திரிபு. மற்றொருபுலவாய், அது நான்வா—வினாத்தொகை; நான்வா அற்றவா என மற்றத்தொகை. ஆய்—வினாத்தொகை. வாழ்வாய் என்பது இரண்டி பொருளும் வந்தக் கைத்தொகுதி. [வினா-ஞ-உ]

தூ ல்.

சென்றபுகழ் செல்வ மீட்குற்றஞ் சேவகம்
நின்ற நிலைகல்வயி வள்ளன்மை - என்றும்
வழிவந்தார் பூங்கோதாயாறு மறையின்
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு.

(இ - ள்.) என்றும் வழிவந்தார் பூங்கோதாய் - எட்டேனும் கல்லெறியில் வந்தவர்களுடைய பெண்ணே! செல்வபுகழ் - திசைதோறும் வியாபித்த கீர்த்தியும், செல்வம்-அட்டமட்ட

செல்வமும், பீக்கூற்றம் - மேலாமும்படியான சொல்லும், சேவ-
கம் நின்ற நிலை-யீரம் ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்ற நிலைமையும், கல்-
வி-மேன்மைபாண படிபடும், வள்ளன்மை - வளாயாதுகொடுக்க-
குத் தன்மையும், ஆறும் - ஆகிய இவ்வாறுபொருள்களும், மறை-
யின் வழிவந்தாடகண்ணே - வேதஞ்சொன்னவழியில் நடப்பவ-
ரிடத்திலேயே, வளபடி - அழகானவையாம்.

கோத்தி, சம்பதது, மேம்பட்டவாராதை, ஸ்திரமான வீரத்த-
னாம், பெருங்கல்வி, மகாபுதாவாயிருத்தல் இக்குணங்கள் வேற-
ம் உடைய சன்மார்க்கரிட மிருத்தாலே மேன்மைபடிகு மேன்மை-
தாம். ஏனெனில் இவை பிறரிடமிருக்கின் உரவும் அகங்கார-
முதலியவற்றுல் விளங்கா என்பது கருத்து.

இதற்குச் சன்மார்க்கருக்குப் பிறந்த பீயே உதாரணம் என்-
-து தோன்ற 'எனனும் வழிவந்தார் பூங்கோதாய' என விளி-
த்தது.

பாச முதலியவை பெயர்ச்செவ்வென ஆதலில் ஆறும் என்-
று சொகை - பிறன். [ஆடை-சூ-கூ.] பீக்கூற்றம்-மேலேநிற்-
கிற கூட்டம், ஏழாய்வேறுறுமைத்தொகை; பண்பத்தொகை
பென் றதும் ஒத்தும். சேவகன்-ராஜசேவகன், அவன் தன்மை-
சேவகன், வீரம்; வடமொழி தமிழில் வந்ததென்பா; சே-பீய-
டம், அதன் அகம் - உளளம், அது எட்டொதும் வீரத்தின்களோ-
யருப்ததுபற்றி வீரத்தின்கு வந்ததெனத் தோன்றுகின்றது.
அகம்-அகங்காரம் எனினு மொக்கும்.

வள்ளன்-இன்னுரிசுன்னொன்று பேதமில்லாமல் யாவர்க்குங்
கொட்டவன்; அவன் தன்மை - வள்ளன்மை; மை-தன்மையைக்
குறிக்கும் விசுதி. பூங்கோதாய்-பூக்கொடியுடைய கூந்தலையுடை-
யவளே, வேற்றுமைத்தொகைப் பறத்துப் பிறத்த அன்மொழித்-
தொகை; விளிவேறுறுமை ஐ ஆய் எனத்திரித்தது. [பெயா-சூ-
சகூ-உயிர-சூ-சூ-ஐஸ்] வகரம் தோன்றியது. பூங்கோதை,
தாமுகழல், பொற்றொடி முதலியவைப் பெண்களுக்குப் பெய-
ராய் ஆளப்படுகின்றன. கண்ணே-ஏ-பிரிதிலே. வளபடி-வள-
படிகள் உத்திற்கு ஆகுபெயர்.

கொலைபுரியான் கொல்லான் புலான்மயங்கான்
கூர்ந்த, அலைபுரியான் வஞ்சியான் யாதும்-நிலைதிரி
யான், மண்ணவர்க்கு மன்றி மதுமலிபூங் கோதாய்,
விண்ணவர்க்கு மேலாய் விடும்.

(இ - ள்.) மது மலி பூங்கோதாய் - தேன் மிகுந்த பூக்களைச்
சூழிய கூந்தலானோ! கொலை புரியான் - பிறாசெய்யுங்கொலை
க்குச் சம்மதியாமலும், கொல்லான் - தான் கொல்லாமலும்,
புலால் மயங்கான் - அற்பனோடு சேராமலும், கூர்ந்த-மிகுந்த,
அல்லது கொடுமையான, அலை புரியான்-அலைத்தலைச் செய்யா
மலும், யாதும் வஞ்சியான் - எந்தவுயிரையும் மோசம்செய்யா
மலும், நிலைதிரியான் - தன் நிலைமையினின்றும் [விரதத்தினின்
றும்] மாறாமலு மிருப்பவன், மண்ணவர்க்கும் அன்றி - பூமியி
லுள்ளோர்களுக்கு மல்லாமல், விண்ணவர்க்கும் - தேவருக்
கும், மேல் ஆய்விடும் - மேற்பட்டவனாவான்.

‘மண்ணவர்க்கு மன்றி’ எனப்பாடமாயின் நிச்சயமாக என
ப்டொருள்கொள்க.

பிறாசெய்யும் கொலைக்குச் சம்மதிப்படாமல், தான் கொல்
லாமல், அற்பனோடு கூடாமல், பிறருக்கு அலைச்சலைச் செய்யா
மல், எவவுயிரையும் வஞ்சியாமல், நிலைதிரியாமலும் ஒருவனிரு
ப்பானாயின், அவன்பூமியிலுள்ளோர் வானத்திலுள்ளோர் மாவ
ர்க்கும் மேலாக எண்ணபடுவான் என்றபடி. புரியான் முத
லானவை முதற்மேச்சம். “ஒருடொருண்மேற்படல பெயர்விரி
ததி ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மோரோவழி” என்கிற சூத்
திரவிதிவினால் புரியான் முதலியவற்றை வினையாலணையும் பெ
யராகவேகொண்டு விசேஷண விசேஷியங்களாகிய முடிக்க
லாம்.

புன்மையை உடையவன் புல்லன்; லகரத்தொகுத்தல்
‘புலாள்’ எனப்பாடமாயின் புன்மையான ஆள் எனக்கொள்க.
ஆய்விடும்-செய்யுமென்றொரு ஆண்பாலுக்கு வந்தது. [வினை-
கு-உக.]

தவமெளிது தான மரிதுதக் கார்க்கேல்
அவமரி தாத லெளிதாம் - அவமில்லா
இன்பம் பிறழி னியைவெளிது மற்றதன்
துன்பம் துடைத்த லரிது.

(இ-ள்.) தவம் எளிது - (யார்க்கும்) தவஞ்செய்தல் சுலப
மாம்; தானம் அரிது - தானஞ்செய்வது அருமையானதாம்;
தக்கார்க்கேல் - யோக்கியர்களுக்கானால், அவம் அரிது - (உற்ற
ஞ்செய்தல் அருமையானது; ஆதல் எளிது ஆம் - நன்மையிலே
சேருதல் எளிமையானதாம்; அவம் இல்லா இன்பம் - குதற
மில்லாத மோஷை இன்பம், பிறழின - மாறும்படி நடப்பானா
யின், இயைவு - (பிறப்புத்துன்பத்தில்) சேர்வது, எளிது -;
அதன் துன்பம் துடைத்தல்-அபபிறவித்துன்பத்தைப் போக்கு
தல், அரிது—.

எப்படிப்பட்டவரும் தவத்தைச் சுலபமாசெய்யலாம், பிற
ருக்குக் கொடுப்பதோ அருமையானகாரியம், ஏனெனில் டணம்
கிடைப்பது இலேசல்லவே. யோக்கியரானால் குற்றம் செய்யா
ர்கள், செயதாலும் அதை நீங்கும்படி நடவழியில் சுலபத்தில்
சேருவார்கள். மோஷை இன்பவழி பிறழ்ந்தால் பிறப்பிற்றட்டா
கிய சமுசாரத்தில் அவசியம் சேரவேண்டும்; அந்தச்சமுசார
துக்கத்தை நீக்குவதோ மிகவும் கஷ்டமாதலால் மோஷைத்து
க்கு விரோதம் வராதபடி வெகுநாக்ரிகரதையாய் நடக்கவேண்
டும் என்பது கருத்து.

இங்கே தவம் என்பது, ஸகானம் ஐயம் முதலியவற்றை
'நாறுகோவிந்தம்' போடலாம் ஒரு தாத் தவம் கிவதல்லவோ
கஷ்டம்' என்றொரு பழமொழியுமுண்டு.

எளிது, அரிது — இரண்டும் குறிப்பவ்வினை முற்று; எளிமை,
அருமை என்னு மிரணபெண்படிகள் பகுதி, து-விசுதி, "இடை-
பந்தம் இ-ஆதல்" எனப்படனால அரு அரி ஆயிற்று. தக்கார்க்கு—
நான்காம்வெற்றுமை, கர்த்தாப்பொருளில் வந்தது. (ச)

இடர்தீர்த்த லெள்ளாமை கீழினஞ்சே ராமை
படர்தீர்த்தல் யார்க்கும் பழிப்பி - னடைதீர்த்தல்

அ. ஏலாதி மூலமும் உளாயும்.

கண்டவர் காழுறுஞ் சொற்காணிற் கல்வியின்கண்
விண்டவாநூல் வேண்டா விடும்.

(இ-ள்.) இடாதித்தல் - பிறருடைய துன்பத்தைப்போக்கு
வதும், எள்ளாமை - பிறரை நிக்விபாமையும், கீழினம் சேரா
மை - கீழ்மக்களுடைய கூட்டத்தைச் சேராமலிருத்தலும், யா
ர்க்கும் - எல்லாருக்கும், டடாதித்தல் - பசிமுதலான வருத்
தங்களைப் போக்குதலும், பழிப்பின் உடைத்தல் - நித்தல்
புள்ள நடக்கையை ஒழிப்பதும், காணில் - கண்டால், கண்ட
வாகாமுறும்சொல் - காணப்பட்டவர்கள் விரும்பும்படியான
சொல்லைச் சொல்லுதலும், (இடபடிப்பட்ட புண்கள் ஒருவ
னிடமுண்டாறால்) கல்வியின்கண் - வித்தகனில், விண்டவா -
தெளிந்தவாவுருடைய, நூல் - காஸ்திர வட்டாடுகள், வேண்ட
வாவிடும் - வேண்டாதது ஆம்.

இடாதித்தல் முதலான சுதஞ்ஞமுள்ளவனுக்கு இவையெ
டோதுமாநூல் வேறு சாஸ்திரவிதிகளை ஆளுவதற்கு வேண்ட
வதில்லை என்பது கருத்து.

யார்க்கும் எவ்வித இடைவிளக்காவதற்கு, டடாதித்தல்
உடைத்தல் இரண்டிலும் கூட்டிக்கொடுக்க. பழிப்பின்னை
தித்தலாவது, தெரிந்தோ தெரியாமலோ தகைதடை உட
போர்க்கு இதமாயும் சாத்தமாயும் நியாயக்கொ எடுத்துக்க
ட்டி அட்டி உடக்கொட்டாமற்செய்தல்.

பழிப்பின் துடை என்பதிலிந்து பழிபடானகாரியத்தைச் சே
ர்வதை முந்திய தமிழ்தல் எனவு முறைக்கலாம்.

கீழ-ஆள்பயா. யார்க்கும். - முற்றுமை. காழுறுங்-
கம்மம்+உறும். (கு)

தனக்கென்று மேர்பாங்கற் பொய்யான்மெய்
யாக்கும், எனக்கென் திபையான்யா தொன்றும் -
புனக்கொன்றை, போலு மிழையாச்சொற் நேருண்
களியானேல், சாலும் பிறர்நூலின் சால்பு.

(இ-ள்) (ஒருவர்) தனக்கென்றும் - தனக்காகவும், ஓர்வாங்
கற் (குன்னும்) - தன் சினேகிதனுக்காகவும், பொய்யான் -

தொல்சொல்லாதவனாகியும், மெய் ஆக்கும் - மெய்யை ஆகச் செய்வாருகியும், யாதென்றும் - எந்தப் பொருளையும், எனக்கு என்று - எனக்கு வேண்டியதென்று, இபையான் - (அதர்மேஸ்) பற்றுவைக்காதவனாகவும், பனச்சொன்றைடோலும் - காட்டி விடுத்தும் கொன்றைமலா டோன்ற, இழையாசொல் - ஆரணமணிந்த பெண்களுடையசொல்லி, தேரூன் - அம்பாதவருகியும், கனியானேல் - (செல்வமுதலியவற்றால்) காவாட்டாதவனாகவும் இருபடாளுரூர், பிறர் தூவின சாப்ப - பிறர்செய்த சாஸ்திரங்களின் மேன்மைகள், சாலும் - நிறைவாயிருக்கும்.

ஒருவர் தனக்காகவும் தன்னேச்சோந்தவாகாகவும் தொல் சொல்லாமலும் மெய்யேசொல்லிக்கொண்டும் தனக்கு ஒரு பொருள்வேண்டாமென்று அதில் உற்றுநாயாடலும் டென்கள் பேசவை உடம்பமலும் கர்வப்படாமலும் மிருபடாளுரின் தூவிற் சொன்ன எல்லா மேன்மைகளும் நிறைந்தவருவான் என்டது கருத்து.

சு, என்றும், என்பவைகளைப் பிரித்துப் பாங்கள் என்டதோரும் கூட்டிக்கொள்க. ஒன்றும்—முற்றும்மை. கொண்டைபூத் தொன்னிறமா மிருபடதாதலால் மரநிறையக் கொன்றை பூத்த ததுபோல் உடம்புநிறைய ஆபரணமணிந்தவா என்றபடி. சாலும்—உரியடியாகவந்த வினேமுற்று. சாப்பு—சொல்லாவின தொழிற்பெயராயினும் தொருளளவில் குணத்தை யுடாபபது, ஆறுபெயர் எனிலும் பொருத்தும். (சு)

நிறையுடைமை நீர்மையுடைமை கொடையோ, பொறையுடைமை பெயர்ம்மை புலாற்கண் - மறையுடைமை, வேயன்ன தோளி மிவையுடையான் பல்லுயிர்க்கும், தாயன்ன நென்னத் தகும்.

(இ - ள்.) வேய் அன்ன தோளி - மூங்கிலையொத்த தோளையுடையவனே! நிறையுடைமை - கிரமத்தில் நீக்குந் தன்மையும், நீர்மையுடைமை - உலகத்துக்கு இச்சமாய் நடக்குந் தன்மையும், கொடையே - கொடுக்குந் தன்மையும், பொறையுடைமை - பிறர்க்குந் தந்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுந் தன்மையும்,

பொய்ம்மை புலால்கண் - பொய்சொல்வதிலும் புலால் தின்பதிலும், மறையுடைமை - நீக்குத் தன்மையும், இவையுடையான் - இக்குணங்கொடியுடையவன், பல் உயிர்க்கும் - பல ஆத்துமாக்களுக்கும், தாய் அன்னன் - தாய்க்குச்சமானமானவன், என்னத்தகும் - என்று சொல்லத்தக்கவன்.

நிறைமுதலிய சற்குணமுள்ளவன் எல்லாருக்கும் தாய்க்குச்சமானமானவன், ஏனென்றால், தாயைட்டோல் அதரிட்டதற்கு ஏதுவானகுணங்களை யுடைமையாலே என்பது கருத்து.

நிறை — தராசினால் நிறுக்கப்படுவது, இருக்கவேண்டிய நிலை; நிறு - டகுதி, ஐ - விசுதி. கொபி ஐ, பொறு ஐ, மறு ஐ, (மறுத்தல்) இவையெல்லாம் தொழிற்பெயராய் குணங்களைக்காட்டுவன. “முற்றுமற்றொரோவழி” என்பதனால் உகரங்கெட்டது. கொடையே — இந்த ஏகாரம் எண்ணிடைச்சொல். பொய்மைபுலால் — உம்மைத்தொகை. அன்னன் — அன் என்னும் ஒடபிடைச்சொல்லின்மேல் வந்தபெயர்; குறிப்பு முற்றுமாம். தோளி—இ - உடைமைப்பொருளைக்காட்டும் பெண்டால் விசுதி. (எ)

இன்சொ லளாவ லிடமினிதூண் யாவார்க்கும்
வன்சொற் களைந்து வாகுப்பானேல் - மென்சொல்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினய் நாளும்
விருந்தேற்பர் விண்ணோர் விரைந்து.

(இ - ள்.) மென்சொல் - மெதுவானசொல்லையும், முருந்து ஏய்க்கும் - மயிலினிழைகடியை ஒத்த, முளடோல் - முள்ளையொத்த, எயிற்றினய் - பற்கொடியுடையவளே ! யாவார்க்கும் - எல்லாருக்கும், இன்சொல் - மதுரமான பேச்சுப்பேசுவதும், அளாவல் - கேட்கவிரைவானசெய்வதும், இடம் - இருக்க இடமும், இனித - இனிமையான பொருளும், ஊண் - சாப்பாடும், வன்சொல்களைந்து - கடினமானசொற்களை நீக்கி, வகுப்பானேல் - கொடுப்பானாயின், விண்ணோர் - தேவதைகள், நாளும் - எப்போதும், விரைந்து - துரிதப்பட்டு, விருந்து ஏற்டர் - (அவனை) விருதினானாகக் கொள்வார்கள்.

கேட்கப்பிரியமில்லாத கடினச்சொல் சொல்லாமல் இனிய சொல் சொல்லுதலோடும் கேண்மத்தை விசாரித்தலோடும் இடம் நற்பொருள் உணவு இவைகளைக்கொடுத்துப் பிறறா ஆதரிப்பவனை தேவா விருந்தினனாக ஏற்றுக் கொண்டாடுவானாள் என்பது கருத்து.

அளாவல் - கலத்தலுமாம். வன்சொற்களைத் தலும் ஒன்றென வைத்து ஆறுபொருளு மமைத்துக்கொள்க.

செயடப்பொருள் விசுதி புணர்ந்துகெட்ட உண் என்பது முதல நீண்டது. மென்சொல் - மெல் என்பதில் லகரம் னகரமாகத் திரிதல் வழக்கம், தகரமாகி மெலிந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். வன்சொல் இதுவும் அபடடியே. எயிற்றினும் - எயிற்று - பகுதி, இன் - சாரியை, ஆள் - விசுதி, ளகரம் யகரமானது விளியுருபு, [பெயர்-ரு-ருக.] நாளும் - முற்றும்மை ()

உடன்படான் கொல்லா னுடன்றார்நோய் தீர்த்து மடம்படான் மாண்டார் தான் மாண்ட - இடம்பட நோக்கும்வாய் நோக்கி துழைவானேன் மற்றவனை யார்க்கும்வா யாக்கு மணைந்து.

(இ-ள்.) உடன்படான்-பிறர்செய்யும் அகாரியத்துக்கு உடன்படாதவனாய், கொல்லான் - கொலைசெய்யாதவனாய், உடன்றார் நோய் தீர்த்து - (நோயால்) வருந்தினவர்களுடைய நோயை உபோக்கி, மடம்படான் - பேதைமை சேராதவனுமாய், மாண்டாநூல் - பெரியோர்களுடைய நூல்களை, மாண்ட இடம்பட - மாட்சிமையான விஷயங்கள் (தன்னிடத்து) உண்டாகும்படி, நோக்கும் வாய்நோக்கி - ஆராயத்தக்க விஷயங்களில் ஆராய்ந்து, துழைவானேன் - (ஒருவன்) அவைகளில் பிரவேசிப்பானாயின், அவனை - அவனைச் (சேர்ந்திருக்கிற) யார்க்கும் - எவர்களுக்கும், வாய் அணைந்து ஆக்கும் - எல்லாவிடங்களிலும் சேர்ந்து நன்மைபயக்கும்.

ஒருவன் கெட்டகாரியத்துக்கு உடன்படாமலும் கொல்லாமலும் நோயாளிகளுக்கு இதஞ்செய்தும் பெரியோர்நூல்களில்

பூர்ணமாக, அறியலம் என்று - அறியமாட்டோம் என்று சொல்வோம், (ஏனெனில்) எனைத்தும் அறியாமையான் - ஏதையும் அறியமாட்டாமையால்.

நல்ல அரசனுக்கும் அவன் குடிகளுக்கும் செல்வமுண்டாவதும், கெட்ட அரசனுக்கும் அவன் குடிகளுக்கும் அழிவுண்டாவதும், கெட்டமந்திரிகளுடையகேடும், அவர்கள்காரியம் நிறைவேறாமற்போவதும், ஆகிய இவைகளின் முகார்தரம் நமக்குத் தெரியாது, ஏனெனில் பிரத்தியக்ஷமாகாத ஏதையும் நாம் அறிவது கூடாமையால் என்பதாம்; என்றால் வாழ்வதும் அழிவதும் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிகின்றன. காரணமோ அவரவா நன்மையும் தீமையுமென்று ஊகிக்கத்தக்கனவா யிருக்கின்றன என்பது கருத்து.

கோல் - தராசுக்கோல், செம்மையானகோல்—இருபுறமும் பேதமின்றி யிருக்குங்கோல்; இது பக்ஷபாதமில்லாமல் நேராயிருக்கும் துணைத்தனத்துக்கு உவமையாகுபெயர். இதனால்தான் அரசன் கையிற்பிடிக்கும் கோலுக்கும் செங்கோல் என்று பெயர்வழங்கும். செங்கோலானும் கீழ்க்குடிகளும் என்று உம்மைத்தொகை. வெங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் என்பது மிபபடியே. வெம்மையானகோல் - வெங்கோல்; அமைச்சர்—அமாத்ய என்கிற வடமொழித்திரிபு. வீய்த்துகல் என்பதை இதனோடும் தொழில் என்பதோடும் கூட்டவேண்டும். இல்லாவிடின் ஆறு விஷயங்கள் அமையா. ஈய்த்தென்பதற்குக் காட்டிய நியாயத்தை வீய்த்தென்பதற்கும் கொள்க. அமைச்சர்தொழில் - இதுவும் உம்மைத்தொகை. அறியலம்—தன்மைப்பன்மை எதிர்மறை வினைமுற்று. என்று என்பதோடு சொல்வோம் என்பதை வருவித்துக் கூட்டிக்கொள்க. இல்லையாயின் வாக்கியத்திற்கு முடிபு இல்லை. எனைத்த—என் - வினாவிடைச்சொல், ஐ-சாரியை, த-தூன்றன்பால் விசுதி. (௧௧)

அவாவதுக்க லுற்றான் தளராவல் வைத்தின்
அவாவதுப்பி னுற்ற வமையும் - அவாவறான்

பொருமை முதலியவற் றுக் கறமணாந்தவதைத் தெரியாதவ
வரென்று இசுழாமல் புகழ்வதும் தேக்கம்மந்த மாத் திரத்தினு
லேயே உதவினா அதுகூடலென்று சினையாமலிருபடதும் ஆத
ரவுதபினவாகளுஞ் சோறுமுதலியவை கொடுத்ததுக் காபடா
றதுவதும் ஆகிய இந்த எல்லியறாகைகளை உடையவளோ டணமத
னென்று புகழப்படநிவ ருந்தி கூடமாப புத்தகங்களை டடித்தவா
புகழ்பட்டமாட டாளென்தது கருத்து.

கறது அது உணராரா எ ரவும் பிரிக்கலாம். கறறா—கல் -
டகுதி, ட்-இடைநிலை, ஆ - விசுதி, ல் ட் ஆனது சங்கி. அன்
றணம்—அன்னவண்ண ம என தின் மறஉமொழி. உண்டி—
உண்-டகுதி, இ - செய ப டொருா விசுதி, ட் - எழுத்துப
டேறு. உடுச்சு—உடு - டகுதி, ஐ - செயப டொருள விசுதி,
ஞ்சாரிமை. ா எ ன் னும் பகுதிடோல் ாய என யகரவீற்றுப
- குதிபும் உணமென எம்ஞ்ஞகிடைத்த ஆன்று பிரதிகளிலும்
ஆபடடி யிருப டாலும் சிலபலவா இரா மாயணமுதலியவற்
றில் அங்க ாமே அசகிட்டிருப டாலும் கொண்டோம். உண்டி
உறை உள் உடுச்சு—இவை டெயாச்செவவெண. டணமதா—
உடமெழி (க0)

செங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் செல்லமுஞ் சீரிலா,
வெங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் வீய்ந்து உலும் - வெங்
கோல, அமைச்சர் தொழிலு மறியலமென் றாற்ற,
எனைத்து மறியாமையான்.

(இ - ன்.) செங்கோலான செல்வமும் - நல்லதுணாத்தனஞ்
செய்யுமரசுக்கு வருஞ் செல்வமும், கீழ்க்குடிகள் செல்வ
மும் - அப்படிப்பட்ட அரசன்கீழ வாழுங்குடிகளுக்கு வருஞ்
செல்வமும், சோஇலா-போககியதை யிலலாத, வெங்கோலான-
கொடுமையான துணாத்தனஞ்செய்யு மரசன், வீய்ந்து உலும்-
கெட்டுச் சிதறிப்போவதும், கீழ்க்குடிகள்-அவவரசன கீழிருக்
குக் குடிகள், வீய்ந்துஉலும் வெங்கோல் - கொடுங்கோனமை
யுள்ள, அமைச்சா-மந்திரிமா, (வீய்ந்துஉலும்—) தொழிலும்-
அந்த மந்திரிமார்களுடைய காரியம், (வீய்ந்துஉலும்—) ஆற்ற-

ஹம்படி) பயிற்றுவிக்கிற, நிலைக்களம் - நிலையான இடங்களும், முச்சாரிகை - யானை தோ குதிகைகள் இடமாகவும் வலமாகவும் சாரிகை செய்கிற, ஒதுங்கும் ஓரிடம் - ஒதுங்கும்படியான தொரு இடமும், இன்னவை - இப்படிப்பட்ட தகாத இடங்களை, நச்சாமை-விரும்பாமையும், நோக்காமை-டாராமையும், நன்று - நல்லகாரியம்.

கொலைக்களம் அலைக்களம் சூதாடுமிடம் இவைகள் பழகப் பழக இரக்கமற்று அந்தவாதனையே பெரும்பாலும் உண்டா மாதலின் அவைகளையும், டோயானை யாக்கு மிடம் சாரிகை யொதுங்குமிடம் அபாயகரமாகையால் அவைகளையும், வாராகு த்துமிடம் அசுததமும் அருவருப்புமாகையால் அதுவும் நச்ச வும் நோக்கவு மாகாது என்பது கருத்து.

அசுததமும் அருவருப்பும் கொலைக்களம் முதலியவற்றிற் கும் உண்டு.

கொலைக்களம் - கொலையைச் செய்யுங்களம் என உருபும் பயனுமுடன்தொக்க தொகையாகவேனும் கொலையினதுகளம் என ஆறனுருபு தொக்கதாகவேனுங் கொள்ளலாம். அலைக்கள மும் இப்படியே; அலை-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கொலை- தொழிற்பெயர், ஐ - விருதி. சூதது - முதனிலைத்தொழிற்பே யர், அவ்விடத்துக்கு ஆகுபெயர். முச்சாரிகை-மூன்றினது சா ரிகை என ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாக் கொள்ளவேண டும். மூன்றுசாரிகை என பண்புத்தொகையாகவும் ஆம். சூறி பபினால் யானைமுதலியவற்றின் என்றும். நன்று - சூறிப்படி முற்று. ஒதுங்கும் ஓரிடம்-எல்லாம் ஒளியிடத்தில் சாரி சுற்றி வருவதனால் விசேஷ அபாயகரம் எனற்படி. (௧௩)

வினையாமை யுண்ணுமை யாடாமை யாற்ற உனையாமை யுட்குடைத்தா வென்று - கனையாமை துற்பட்டார் பூங்கோதாய் நோக்கி னிவையாறும் பாற்பட்டார் கொண்டொழுகும் பண்பு.

(இ-ள்.) தூல் பட்டாரா பூங்கோதாய் - நல்லசாஸ்திரநெறியிற் செர்ந்தவர்களுடைய பெண்ணே ! வினையாமை - பயிர் வினையாமையையும், உண்ணாமை - (இந்திரியங்கள் கொழுக்கும் படி) போஜனஞ்செய்யாமையும், ஆடாமை - வீண் வினையாட்டுகளைச் செய்யாமையும், ஆற்ற - மிகவும், உனையாமை - (நிந்தைச்சொற்களுக்கு) மனநோகாமையும், உட்கு உடை - பயத்தையுடைய, தா - வருத்தங்களை, வென்று - ஜயித்து, கனையாமை - தம்முடைய சீலங்களை நீக்காமையும், இவை ஆறும்—, நோக்கின் - ஆராய்ந்துபார்த்தால், பால்பட்டாரா - மேலான ஒழுக்கத்தையுடையவர்கள், கொண்டு ஒழுகும்-கைக்கொண்டு ஆசரிக்கிற, பண்பு - குணங்கள்.

மேலான பொழுக்கமாவது துறவறம்; ஆகவே துறவிகள் பயிரிடும்தொழிலி லிறங்காமலும், இந்திரிய புஷ்டிக்கு ஏதுவான உணவுகளை யுண்ணாமலும், பலவினையாடல்களால் காலங்கழியாமலும், பிறாவைதால் அதற்கு மனவருத்தமடையாமலும், அஞ்சுத்தக்க வருத்தங்களை வெல்லுதலும், அவை காரணமாகத் தஞ்சு சீலங்களைக் கைவிடாமலும் இருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

அனேக ஜந்து இம்சை நேரிடுமாதலால் துறவிகள் பயிரிடலாகாது. இந்திரியங்கள் கொழுத்தால் உலக இன்பங்களின் மேற் செல்லும். வினையாட்டு வேதாந்த காலக்ஷேபத்திற்கும் தியானத்திற்கும் இடையூறும். தூஷணக்கு மனநோவது குரோத முதலியவற்றை வினைக்கும். வருத்தங்களை வெல்லா விடின் சீலங்கள் நடவா. சீலங் குலைந்தால் துறவற வியல்பே கெடுமென அறிக.

வினை - இங்கே பிறவினைப்பகுதி. உட்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர், உட்குதலையுடைய என்றால் அதற்குக் காரணமான என்றபடி. உடைத்தா - பண்புத்தொகை. (௧௪)

பொய்யான் புலாலொடு கட்போக்கித் தியன செய்யான் சிறியா ரினஞ்சேரான் - வையான் கயலியலுண் கண்ணாய் கருதுங்கா லென்று மயல வயலவர் தூல்.

(இ-ள்.) கயலியல் - மீனின் தன்மையையுடைய, உண்கண் னாய் - மையுண்ட கண்களை யுடையவளே! (ஒருவன்) பொய் யான் - பொய்சொல்லாதவனாயும், புலாலொடு கள் - மாமிசத் தையுங் கள்ளையும், போக்கி - நீக்கி, தீயனசெய்யான் - தீமை யான காரியங்களைச் செய்யாதவனாயும், சிறியார் இனம்சே ரான் - அற்ப ஜனங்களுடைய கூட்டத்தைச் சேராதவனாயும், வைபான் - பிறரைத் துவியாதவனாயும் (இருப்பானால்), கரு துங்கால் - யோசிக்கும்போது, எனறும் - எப்போதும், அயல வர்தூல் - பிறாசெய்த தரும னால்கள், அயல - (அவனுக்கு) புறத்திலிருப்பனவெயாம், [உபயோகமில்லை.யென்றபடி.]

ஒருவன் பொய்சொல்லாமை முதலிய சகுணங்களுள்ளவ னால் சகல தருமசாஸ்திர காரியங்களையும் ஆசரித்தவனாகிற னென்பது கருத்து.

இவைகளை மறுத்துக் கூறியது எல்லாவற்றிலு மிவை மூக் கியமென்பதற்கு. ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். இது புலாலொ டும் சேரும். அயல-பலவின்பாற்குறிப்படி முற்று. அயல் - பகு தி, அ - விசுதி. மயல என்று பிரித்து, மயக்கமுள்ளன எனவு முணாக்கலாம். (கரு)

கண்போல்வார்க் காயாமை கற்றாரினஞ் சேர்தல் பண்போற் கிளவியார்ப் பற்றாமை - பண்போலும் சொல்லார்க் கருமறைசோ ராமை சிறிதெனினும் இல்லார்க் கிடர்தீர்த்த னன்று.

(இ - ள்.) கண்போல்வா - கண்ணோடொத்த சிநேகிதர் முதலானவை, காயாமை - கோபியாமையும், கற்றார் இனஞ் சே ர்தல் - கற்றவர்களுடைய கூட்டத்தைச் சேர்ந்திருப்பதும், பண் போல் கிளவியார் - இராகத்தைப்போன்ற சொல்லையுடைய பெண்களை, பற்றாமை - (பரவசப்பட்டுச்) சேர்க்கிறாமையும், பண்போலும் சொல்லார்க்கு - வீண்போன்ற சொல்லையுடைய பெண்களுக்கு, அருமறை - அருமையான சகசியங்களை, சோரா மை - சேர்ந்து சொல்லாமையும், (சோசாமை) - எந்தக்காரிய

த்திலுந் தளராமையும், சிறிது எனினும் - சிறிது பொருளும், இல்லார்க்கு - இல்லாத தரித்திரர்க்கு, இடர்தீர்த்தல்-வருத்தத் தைத் தீர்த்தலும், நனறு - நல்லகாரியங்கள்.

கருத்து வெளிப்படடை. பெண்களுக்கு ரகசியங்களைச் சொல்லின் வெளிப்படும்.

போல்வார்க்காயாமை—“இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்” என்கிற விதியால் உயர்திணைபடையா முன்னும் வலிமிருந்தது. கிளவியார்ப் பற்றாமையு மிப்படியே சோராமை என்பதை சோர்ந்து சொல்லாமை வரைக்கும் கொள்ளவேண்டும். சொற்றாமை, அல்லது சொல்லாமை என்பது பாடமிருக்கில் நலம். காயாமை முதலிய எதிமறைத தொழிற்பெயர்கள் செவ்வெண் விகாரத்தால் தொகை பெறுவாயின. நனறு என்பது பொதுவானதோ குறிப்பு முற்று. (கக)

துறந்தார்கட் மின்னித் துறவார்க் கிடுதல்
இறந்தார்க் கினிய விசைத்தல் - இறந்தார்
மறுதலை சுற்ற மதித்தோம்பு வானேல்
இறுதலில் வாழ்வே யினிது.

(இ-ள்.) துறந்தாகண தன்னி-துறவறத்தாரிடம் சோந்து, துறவாகரு இடுதல் - இல்லறத்தார்க்குக் கொடுத்தலும், இறந்தார்க்கு - (கல்வி) மிகுந்தவர்க்கு, இனிய - பிரியமான காரியங்களை, இசைத்தல் - செய்தலும், இறந்தார் - தன் வமிசத்தில் இறந்துபோனவரையும், மறுதலை - விரோதிகளையும், சுற்றம் - சுற்றத்தாரையும், மதித்து - கனப்படுத்தி, ஓம்புவானேல்-பாது காப்பானாயின், இறுதல் - அற்றுப்போதலை யுடைத்தான, இல்லாழ்வே - இல்லறமே, இனிது - (துறவறத்திலும்) இனியதாம்.

தன்னி பென்னு மெச்சம் ஒரு தனித்தொழிலே யன்றித் துறவோர்க் கிடுதலுக்குக் காரணமன்று. ஆகவே துறந்தானாத் தன்னுதலும், துறவறத்தார்க்கு ஈதலும், கல்வியிக்கார்க்கு இனிய இசைத்தலும், இறந்தாரையும் விரோதிகளையும் பந்துக்களையும்ஓம்

புதலும், ஒருவனிடத்திருந்தால் இவ்வாழ்க்கையே மேலான தென்பது கருத்து.

இறுதலென்பது, துறவறத்தைப்போல ஒழியாத மோகக் கூத்தைத் தராமல் சிறிது பயன் தந்து ஒழியுமென்பது பற்றி; ஆயினும் இக்குணங்களிருந்தால் அதுமேலென்பது கருத்து.

இறுதல் இல் - இம்மை மறுமை யிரண்டிடத்தும் போகம் ஒழியாத, வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கை, எனவு முறைக்கலாம். இனிய — இனிமை யடியாக வந்த பலவினபாற்பெயர். மறுதலை — மறுதலிப்பவன் - விரோதிப்பவன், ஐ - காத்தாப்பொருள்விகுதி. சுற்றம்—சுற்றியிருப்பவா; அம்-காத்தாப் பொருள்விகுதி. (கௌ)

குடியோம்பல் வன்கண்மை நூல்வன்மை கூடம் மடியோம்பு மாற்ற லுடைமை - முடியோம்பும் நாற்றஞ் சுவைகேள்வி நல்லாரினஞ் சேர்தல் தேற்றானேற் தேறு மமைச்சு.

இ-ள்) குடி ஓம்பல் - குடிகளைப் பாதுகாத்தல், வன்கண்மை - தாசுநிணிய மில்லா திருத்தல், நூல் வன்மை-நூல்களைக் கற்ற வலிமை, கூடம் மடி - வஞ்சனை சோம்பல்களை, ஓம்பும் ஆற்றலுடைமை - (தன்னிடஞ் சேராமற்) பாதுகாக்கும் வல்லமையும், முடி - முடிதரித்த அரசன், ஓம்பும் - விரும்பும்படியான, நாற்றம் சுவை கேள்வி - சுகந்தப்பொருள் சுவையுள்ள பொருள் காதுக்கு இனிப்பொருள் இவற்றையும், நல்லாரினஞ் சேர்தல் - பெண்கள் கூட்டத்திற் சேருதலையும், தேற்றானேல்- அறிந்து விரும்பாதவனு யிருந்தால், (அபடடிப்பட்டவன்) அமைச்சு - மந்திரியாக, தேறும் - நிச்சயிக்கப் படுவான்.

குடியோம்பல் முதலிய குணங்களை யுடையவனே மந்திரியாயிருக்கத் தக்கவன் என்பதாம். அரசன் விரும்பிய பொருள்களைத் தான் விரும்பாமையோடு அவன் விரும்பிய பெண்களைச் சேராமையும் மந்திரிக்கு முக்கிய குணங்கள். தாசுநிணிய மில்லாமையாவது நியாயவிஷயத்தில் தன்னவன் பிறன் என்று

•பாராமை. கூடம் ஓம்புமாற்றலுடைமை, மடியோம்பு மாற்றலுடைமை என்றிரண்டு குணங்களாகவும் நூற்றஞ்சுவை முதல் தேற்றான் வரையில் ஒரு குணமாகவுங் கொண்டு ஆமென்க. கூடம் மடியோம்பல் ஒன்றாகவும், நூற்றமுதலிய தேற்றல் ஒன்று நல்லாரினஞ் சோதல் தேற்றலொன்றாகவுங் கொள்ளலாம்.

மை—உடைமைப் பொருளைக் குறிக்கும் விகுதி. கூடம்—வடமொழி. முடி—அரசனுக்கு ஆகுபொ. அமைச்சு—இதுவும் வடமொழி. (கஅ)

போகம் பொருள்கேடு மான்வேட்டம் பொல்லாக்க சோகம் படுஞ்சுதே சொல்வன்மை - சோகக் [ள் கடுங்கதத்துத் தண்ட மடங்காமை காப்பின் அருங்கதமி லேனை யரசு.

(இ - ள்.) போகமே - அனுவசகமும், பொருள்கேடே - டொருளைப் போக்கடித்துக் கொள்வதும், மான்வேட்டமே - மான்களை வேட்டை யாடுவதும், பொல்லா கள்ளே-அயோக்கி யமான கள்ளைக் குடிப்பதும், சோகம்படும்-துன்பமுண்டாக்கத் தக்க, சுதே - சுதாபிதலும், சொல்வன்மை - கடினமான சொற்களைச் சொல்லுதலும், சோகம் கடுங் கதத்து - துன்பம் தரத் தக்க கடுமையான கோபத்தினால், தண்டமே - எல்லாகடந்த தண்டனை செய்தலும், (ஆகிய இவை) அடங்காமை - தன்னிடத்தில் சேராமலிருப்பதை, காப்பின் - காத்துக் கொண்டால், ஏனை அரசு - மற்ற அரசா, [பகையரசு,] அடும் கதம் இல்-கொல்லும்படியான கோபமில்லாததாம்.

மிதமில்லாத போக முதலான இவை யில்லாத அரசனைப் பகைவரும், எதிர்க்கார் என்பது கருத்து.

மான் என்பது, சாதுவான மிருகங்களுக்குமாகும். [பொது-சூ-ள்.] மிருகங்களுக்குப் பொதுப்பெயராகிய மா-என்பது எனக ரச்சாரியை பெற்றது என்னவுமாம். போகம், சோகம், தண்டம், -வடசொற்கள். கேடே எனவும் பாடம். சொல்வன்மை- சொல்லில் வன்மை, வன்சொற் சொல்லுதல் என்பது திரண்ட

பொருள். அடங்குதல் - சேர்தல். ஏலாதி ஆறாயிருக்க இதில் ஏழுபொருள் சொல்லியது என்னெனின், கண்டசர்க்கரையும் சேர்த்துக் கொண்டென்க. (௧௯)

சொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் பிறர் பொருண்மேல், செல்லான் சிறியா நினஞ்சேரான் - பல்லார், மறையிற் செவியிலன் தீச்சொற்கண் மூங்கை, இறையிற் பெரியார்க் கிறை.

(இ - ள்.) சொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் - கொல்லாதவனாயும் கொலையைச் சம்மதியாதவனாயும் பொய் சொல்லாதவனாயும், பிறர்பொருள்மேல் செல்லான் - பிறர்சொத்துக்களில் ஆசைப்பட்டுச் செல்லாதவனாயும், சிறியார் இனஞ்சேரான் - அற்புருடைய கூட்டத்தைச் சேராதவனாயும், பல்லார் மறையில் - பலருடைய ரகசியத்தில், செவியிலன் - காதில்லாதவனாயும், தீச்சொற்கண் மூங்கை - கெட்டபேச்சுப் பேசுவதில் ஊமையாய் மிருப்பவன், இறையில் பெரியோர்க்கு - முதன்மையான பெரியோர்களுக்கு, இறை - தலைவனவான்.

சொல்லாமை முதலிய சற்குணமுள்ளவன் பெரியோர்க்கும் பெரியோன் என்பது கருத்து.

மறையிற் செவியிலன் என்பதற்கு ரகசியம் பேசமிடஞ்சென்று கேட்பவனல்லன் என்பதும் தீச்சொற்கண் மூங்கை என்பதற்கு தீய சொற்களைச் சொல்லாதவன் என்பதும் கருத்து.

சொல்லான் முதலிய பெயர்கள், “ஒரு பொருண்மேற் பல பெயர்வரினிறதி ஒருவினைகொடுப்ப தனியுமொரோவழி” என்ற கிறஞ்ஞத்திரவிதியால் அமைந்தன. இதிலும் ஏழுபொருள் மூற்பாட்டிற் சொன்ன நியாயத்தினால் பொருத்தின. (௨௦)

மின்னே ரிடையார்சொற் மேறான் விழைவோரான் கொன்னே வெருளான் கொலைபுரியான்-பொன்னே உறுப்பறுத் தன்ன கொடையுவுப்பான் மன்னின் வெறுப்பறுத்தான் விண்ணகத்து மில்.

(இ - ன்.) பொன்னே - பொன் போன்றவளே! மின் நேர் இடையார் சொல் - மின்னலையொத்த இடையையுடைய பெண்களின் பேச்சை, தேறான்-நிச்சயிக்காதவனாயும், விழைவு ஓரான்-ஆசைப்படாத தக்க விஷயங்களை நினைவாதவனாயும், கொன்னே வெகுளான் - வீணாய்க் கோபியாதவனாயும், கொலைபுரியான்—, உறுப்பு அறுத்தது அன்ன-தன் அவயவங்களை அறுத்துக்கொடுத்ததை யொத்த, கொடை - கொடுப்பதை, உவப்பான்-சந்தோஷமாய்க் கொள்பவனாயும், தன்னின் - தன்னிடத்தில், வெறுப்பு அறுத்தான் - மயக்கத்தை நீக்கினவனாயு முள்ளவன், வின் அகத்தும் - சொர்க்கலோகத்திலும், இல் - இல்லை.

பெண் பேச்சை நம்பாமல் வலிவில் இழுக்கும்படியான உலக விஷயங்களைப் பற்றாமல் தன்னிடம் மகிமையை நினைத்து வீணாக் கோபியாமல் எவருக்கும் சங்கடம் விளைக்காமல் தன் மனதிலுள்ள மயக்கத்தை நீக்கிக் காப்பவன் கிடைப்பது அருமை என்பது கருத்து.

பொன் என்பது திருமகனுக்கும் சுவர்ணத்துக்கும் பெயர். மின்னலை, துவளுதலும் காணப்பட்டும் காணப்படாமலிருத்தலும் பற்றி இடைக்கு உவமிப்பது. விழைவு—விழையப்படும் பொருளுக்கு ஆகுபெயர். இங்கு கொலையாவது சங்கடம்; உறுப் பறுத்தன்ன கொடை என்பது புறவுக்காகத் தன் உடலை அறுத்துத் தந்த சிபிச்சக்ரவர்த்தியையும் கவசகுண்டலங்களை அறுத்துக் கொடுத்த கர்ணனையும் குறித்தது. கொன்னே—இடைச்சொல். அப்படிப்பட்டவரும் சிவரிருந்ததாக புராணங்களால் தெரிதலால் இல் என்பது அருமை நோக்கின்கூ.

இளமை கழியும் பிணிமூப் பியையும்
வளமை வலியிவை வாடும் - உளநாளால்
பாடே புரியாது பால்போலுஞ் சொல்லினாய்
விடே புரிதல் விதி.

(இ-ன்.) பால்போலும்சொல்லினாய் - பாலைப்போலே மதரா மானசொல்லி யுடையவளே! இளமை கழியும் - வாலிபம் நிலை

காயிற்று. வாய்காப்பு—வினைத்தொகை. 'வாய்ப்பாகக் கோடல், எனவும் பாடமிருக்கலாம். அதில் வாய்ப்பு - பொருந்தியது என்பது அருத்தம். (உச)

பிணிபிறப்பு மூப்பொடு சாக்காடு துன்பம்
தணிவி னிரப்பிவை தாழா - அணியின்
அரங்கின்மே லாடுநர்போ லாகாம னன்றும்
நிரம்புமேல் வீட்டு நெறி.

(இ - ள்.) வீட்டுநெறி - மோக்ஷமரீக்கம், பிணி - வியாதியும், பிறப்பு - பிறவித்துன்பமும், மூட்டொடு - கிழத்தனமும், சாக்காடு - மாணமும், துன்பம் - வருத்தமும், தணிவு இல்-அடங்காத, நிரப்பு - குறைகளும், இவை - ஆகிய இவைகள். தாழா - குறையாமல், அணியின் - உடல் கோலங்களால், அரங்கின்மேல் - ஆட்டச்சடையில், ஆடுநர்போல - கூத்தாடுகிறவர்களைப்போல், ஆகாமல் - பிறப்பது மிறப்பதுமா யுழலாமல், நிரம்புமேல் - வந்து நிறையுமாயின், நன்றும் - (மனிதனுடைய நிலை) நல்லதாம்.

மோக்ஷத்தின்வழி கைகூடினால் வேறுவேறு வேடம் பூண்டு கூத்தாடுக் கூத்தாட்டோல் மாறிமாறி வரும் பிறப்பிறப்புகள் ஒழிந்து நன்றாகுமென்பது கருத்து.

பிணி முதலியவற்றோடும் ஒடு என்பதைப் பிரித்துக் கூட்டிக் கொள்க. தாழா என்கிற வினையெச்சம் ஆகாமல் என்பதின் பகுதியாகிய ஆகு என்பதில் முடியும். தாழாமல் - உழலாதல் இல்லாமல் எனப் பொருள் பொருந்தும். நிரப்பு - தரித்திரமாம். சாக்காடு — தொழிற்பெயர், காடு - விசுதி. துன்பம் என்பது பொருளழிவு முதலியவற்றால் வரும் பலவுமறும். நன்று - எழுவாய், ஆம் - பயனிலை. 'ஆகாமல் என்றும்' என்கிற பாடம் பொருந்தாதென அறிக. (உரு)

பாடகஞ் சேராமை பாத்திலார் தாம்விழையும்
நாடகஞ் சேராமை நாடுங்கால் - நாடகம்
சேர்ந்தார் பகைபழி தீச்சொல்லே சாக்காடே
தீர்ந்தாற்போற் நீரா வரும்.

(இ-ள்.) பாடி அகம் - சங்கீதம் பாடுமிடத்தை, சேராமை-சேராதிருக்கவேண்டும்; பாத்திலார்தாம் - வேசிமாகள், விழையும் - விரும்பத்தக்கதான, நாடகம் - நாடகங்களை, சாராமை - சேராதொழிக; நாடுங்கால் - யோசித்தால், நாடகம் சேர்ந்தார் - நாடகம் சேர்ந்தவர்களுக்கு, பகை பழி - விரோதமும் பழிப்பும், தீச்சொல்லே - பிறர் கூறுங் கெட்டசொற்களும், சாக்காடே - மாணமும், தீர்ந்தால்தோல் - தீர்ந்தாலைப்படியோ அப்படியேயிருந்து, தீராவரும் - அழியாமல் வந்து சேரும்.

வேசிமார் பாடுமிடம் ஆடுமிடங்களில் சேராம லிருக்கவேண்டும்; அப்படி சோந்தால் பகை பழி நிர்த்தனை மாணங்கள் சம்பவிக்குமென்பது கருத்து. ஏனெனில் அங்கே சேருகிறவர் பெரும்பாலும் குடியரும் வெறியரும் முதலான அயோக்கியரோ ஆதலாலே ஏதேனு மொரு சாக்கிட்டிச் சண்டையும் வசையும் யோக்கியாகாணில் நிர்த்தனையும் முடிவுக்குப் பகையால் மாணமும் சம்பவிக்கு மென்பதனாலெனவுணர்க.

பாத்திலார் என்பதை பாடகத்தோடுங்கூட்டிக். பாத்து - பங்கு, அதற்கு ஏற்ற இல்லார எனக் காரணப்பெயர்; லகரம்-தொகுத்தல். பாடகம்—வினைத்தொகைத்தொடர். சாராமை-வியங்கோள் வினைமுற்று. மை - விருதி என்பதுநேர். மகரம்-எழுத்துப்பேறு, இவை இரண்டோடு பகைமுதலிய நான்குஞ் சேர ஆறுபொருளாம். சேர்ந்தார் — நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை. பகைபழி—உம்மைத்தொகை. தீர்ந்தாற்போல் தீராவரும் என்றால் முதலில் இருக்கிற பகைமுதலியனவும் தீர்ந்து போனதுபோல் அமைதியாயுஞ் சந்தோஷமாயுமிருந்து பின் ஒருநாளும் தீரத்தக்கதாகாமலே வந்து குழும் என்றபடி. தீரா—எதிர்மறை வினையெச்சம், விருதிக்கெட்டது. (உச)

மாண்டமைந்தா ராண்ட மதிவனப்பே, வன்கண்மை, ஆண்டமைந்த கல்வியே சொல்லாற்றல் - பூண்டகால மறிதல் கருதுங்காற் றாதுவாக்கு [மைந்த ஞால மறிந்த புகழ்.

(இ - ள்.) மாண்டு அமைந்தார் - பெருமைப்பட்டுள்ளார், ஆய்ந்தமதி - ஆராய்ந்து எடுத்தபுத்தியும், வனப்பே - பெருமையானதோற்றமும், வன்கண்மை - வீரதீரமும், ஆண்டு அமைந்த - தாம் கையாண்டு பொருந்திய, கல்வியே - படிப்பும், சொல் ஆற்றல் - பேசுவதில் சாமர்த்தியமும், பூண்டு அமைந்த - தாம் அனுபவித்துப்பொருந்திய, காலம் அறிதல் - (அரசரிடஞ்செல்வது முதலியவற்றின்) காலத்தை அறியுந்திறமும், கருதுங்கால் - யோசிக்குமிடத்து, னாதுவர்க்கு - னாது செல்பவருக்கு, ஞாலம் அறிந்தபுகழ் - பூமியெல்லாம் தெரிந்திருக்கிற கீர்த்தியாகும்.

பெரியோர் எவ்வகைபுத்தியை மேன்மைப்படுத்தினார்களோ அவ்வகைப்புத்தியும் பார்க்கும்பொழுதே பெருமை. தோன்றும்படியான ரூடமும் பிறர் அஞ்சும்படியான தீரநிலையும் தேர்ந்தகல்வியும் பேசுந்திறமும், அவரவரிடம் செல்வதற்கும் பேசுவதற்கும் இன்னும் அந்தந்தத்தொழிலுக்குமேற்ற காலமறியும் சக்தியும் னாதுவர்க்கு இருக்கின் மிக்க புகழ் என்பது கருத்து.

மதிவனப்பே முதலியவை விகாரத்தால் தொகைபெறவாயின. சொல்லாற்றல்—சொல்லில் ஆற்றல் எனவிளிக்க. (உஎ) அஃகுநீ செய்ய லெனவறிந்தா ராய்ந்து வெஃகல் வெகுடலே தீக்காட்சி - எஃகுமன்கள் எத்த வல்ல கருதி னிவைமூன்றும் உள்ளத்த வாக வுணர்.

(இ - ள்.) வெஃகல் - பிறர்பொருளின்மேல் ஆசைப்படுதலை, அஃகு - குறை, வெகுடலே - வீணாகக்கோபிப்பதை, நீ - நீக்கு, தீக்காட்சி - தீமையான பார்வையை, செய்யல் - செய்யாதே, என - என்று, அறிந்து - (பெரியோர்சொல்லத்) தெரிந்துகொண்டு, ஆராய்ந்து - யோசித்து, எஃகு - அவற்றைமேற் கொள்ளு; கருதின் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், இவை மூன்றும் - அஃகன்முதலிய மூன்றுதருமங்களும், கள்ளத்த அல்ல - கபடமுள்ளவை அல்ல, உள்ளத்த ஆக - மனதில் வைக்கத்தக்கவையாக, உணர் - தெரிந்துகொள்.

வெஃகல் வெகுடல் தீக்காட்சி இவைமூன்றும் தீமைதருவன ஆதலால் அவற்றைமுறையே குறைப்பதும் நீக்குவதும் செய்யாதொழிவதும் அவசியமானவை, ஆதலால் இவற்றை அனுட்டியுங்கள் ; இவை கள்ளமுள்ளன வெனக்கொள்ளாமல் மனதின்கண்ணே நிலைபெறுத்தத் தக்கவையா எண்ணுங்கள் என்பது கருத்து.

வெஃகல் வெகுடல் தீக்காட்சி என்கிற மூன்று செயப்படு பொருளுக்கும் அஃகு நீ செய்யல் என்கிற மூன்று வினைப்பயனிலை முறையே கூட்டியதனால் நிரனிரைப் பொருள்கோள். [பொது - கு - கூட.] அணியுமிதுவே. அஃகு, நீ, எஃகு, இம் மூன்றும் ஏவலொருமை. செய்யல்—எதிர்மறை வியங்கோள். வெகுள் தல் - வெகுடல். தீக்காட்சியாவது அன்புமருளு மில்லாதநோக்கு, பொருமை எனினுமாம். கள்ளத்த, உள்ளத்த, — கள்ளம் உள்ளம் என்னும் பெயர்களுடியாகட்டிற்றந்த குறிப்பு முற்று, அத்து - சாரியை, அ-விசுதி. கள்ளத்தவல்ல உள்ளத்த மூன்றைப்பெருக்க ஆறாம். மன் - அசை. (உஅ)

மையேர் தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
மெய்யே யுணர்ந்தார் மிகவுரைப்பர் - பொய்யே
குறளைக் கடுஞ்சொல் பயனில்சொன் னான்கும்
மரலையின் வாயினவா மற்று.

(இ - ள்.) மை ஏர்-மையின் அழகுபொருந்திய, தடம் கண்-விசாலமான கண்களையும், மயில் அன்ன-மயிலையொத்த, சாயலாய் - பாவனையுமுடையவளே ! உணர்ந்தார்-அறிந்தவர்கள், மெய்யே மிக உரைப்பர் - மிகவு மெய்யையே சொல்லுவார்கள், [பொய்சொல்லார்], பொய்யே - பொய்யும், குறளை - கோள்சொல்வதும், கடுஞ்சொல் - கடுமையான சொல்லும், பயனில் சொல் - பிரயோசனமற்ற சொல்லும், நான்கும் - ஆகிய நான்கும், மரலையின் வாயின - மூடன்வாயில் உண்டாகு மவை, ஆம்—, மற்று - அசை.

பெரியோர் மெய்பேசுவர் பொய்பேசார் என்கிற இரண்டையுங்கூட்டி ஆறுக்கிக்கொளல்வேண்டும்.

கருத்து வெளிப்படை.

(உக)

நிலையளவி னின்ற நெடியவர்தா நேராக்
கொலைகளவு காமத்தி வாழ்க்கை - அலையளவி
மையனரீள் கண்ணாய் மறுதலையா மிம்மூன்றும்
மெய்யள வாக விதி.

(இ-ள்.) அலை அளவி - அலைகளைப்பொருத்தி, மை அன - கட
லையொத்த, ரீள் கண்ணாய் - நீண்டகண்களை யுடையவளே !
நிலைஅளவில்லிற்ற - (சாஸ்திரங்கள் தத்தமக்குவிதித்த) நிலை
யினின்றும் பேராத, நெடியவர்தாம் - பெரியோர், நேரா -
உடன்படாத, கொலைகளவு - கொலையும் களவும், காமத்திவா
ழ்க்கை - காமாக்கினியிற பட்டிருத்தலும், மறுதலையு - இவற்
றிற்கு எதிராகிய கொல்லாமை கள்ளாமை காமத்தியிறட்டா
மை ஆகிய, இம்மூன்றும் - இத்தமூன்றும், மெய் அளவாக -
உடம்பின் அளவாக இருக்குமென்று, விதி - (நீ) விதிப்பா
யாக.

பாடகாரியங்களாயினும் புண்ணியகாரியங்களாயினும் இவ்
வுடம்பிருக்கு மளவேயல்லது பின்செய்யப்படா, அவற்றின்
பயனாகிய ஈரமும் சொர்க்கமுமே அனுடவிக்கவேண்டும்;
ஆதலால் பெரியோர் கடியும்படியான கொலைமுதலியவற்றைக்
கைவிட்டுக் கொல்லாமை முதலிய தருமங்களை இவ்வுடம்
பிருக்குமளவே செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கருத்து.

நெடியவர்—பெரு-பகுதி, அர்-விகுதி, அ-சாரியை, “இடை
யுகரம் இ ஆதல்” என்டதினால் பெரி நெடியாயிற்று, யுகரம்
உடம்படுமெய். ரீள்—வினைத்தொகை, ஆதலின் ளகரம் இயல்
பாயிற்று. மறுதலையா — ஆ-வினைத்தொகை. இம்மூன்றும்
என்றதனால் அம்மூன்றும் எனக் கொலை முதலானவையோடு
சேர்த்துக்கொள்க. (௩௦)

மாண்டவர் மாண்ட வறிவினான் மக்களைப்
பூண்டவர் போற்றிப் புரக்குங்கால் - பூண்ட
உரதனே கேத்திரன் காரீநன் கூடன்
கிருதன் புரர்ப்பவன் பேர்.

●மத்தமயிலன்ன சாயலாய் மன்னிய சீர்த்
தத்தன் சகோட னபவித்தன் - புத்திரி
புத்திரன் பொய்யில் கிரீத னுப்கிருதன்
இத்திறத்த வெஞ்சினார் பேர்.

(இ-ள்.) மாண்டவர் - மேம்பட்டவர், மாண்டஅறிவினான் -
மாட்சிமைப்பட்ட புத்தியினால், மக்களை - புத்திரரை, பூண்ட
வர் - அடைந்தவர், டோற்றி - மேம்படுத்தி, புரக்குங்கால் -
காப்பாற்றும்போது, (அவர்கள் பெயர் என்ன சொன்னார்கள்
ளனில்) உரதன்-ஒளரசனென்பதும், கேத்திரன்-கேதத்திர
னென்பதும், காரீசன்-காரீசனென்பதும், கூடன்-கூடனென்
பதும், கிருதன் - கிருதனென்பதும், புரர்ப்பவன் - புரர்ப்பவ
னென்பதும், பேர்-பேராகுமென்றும்; (மேலும்) மத்தமயில்
அன்ன சாயலாய் - மதங்கொண்ட மயிலைப்போன்ற சாயலை
யுடையவளே! மன்னியசீர் - சீரைப்பொருந்திய, தத்தன்-தத்
தன் என்பதும், சகோடன் - சகோடன் என்பதும், அபவித்
தன் - அபவித்தன் என்பதும், புத்திரி புத்திரன் - புத்திரி
புத்திரன் என்பதும், பொய் இல் - வஞ்சனையில்லாத, கிரீதன்-
கிரீதன் என்பதும், உபகிருதன் - உபகிருதன் என்பதும், எஞ்
சினார் - (முந்தாட்டில் சொல்லப்படாமல்) மிகுந்தவருடைய,
பேர் - பேர்கள், இத்திறத்த - இப்படிப்பட்டவை (என்றும்
சொன்னார்கள்.)

உலகத்தில் அவரவா புத்திரரைப் பலவகையில் அடைந்து
வளர்க்கிறார்களே அவர்களுக்குப் பெரியோர் உரதன் முதலாக
கப் பேர் வழங்கினார்கள் என்பது கருத்து.

உரதன் முதலிய பெயர்கள் வடமொழித்திரிபு. அவை வட
மொழியில் ஒளரஸு - கேதத்ராஜ-காரீச - ஸூஉ - சூத - பெளநர்
ஹ - ஸஹோஜ - ஆடவி - புத்ரீபுத்ர - க்ரீத - உபசூத -
என்றிருக்கும். இவர்களுள் ஒளரஸு ஓவது - தனக்குத்தன்
இல்லாளிடத்திற் பிறந்தவன்; கேதத்ராஜனாவது - தக்கவராலே
தன்மனையாளிடம் பிறந்தவன்; காரீசன்-மனையாள் கன்னியா

௩௨   ஏலாதி மூலமும் உளாயும்.

பிருக்கையிற் பிறந்தவன் ; மூலன் - ரகசியமாய்ப்பிறந்தவன்
 சூதன் - தானே மகனாகப்புகுந்தவன் ; பெளரீர்ப்பவன் - இர
 ண்டாந்தரம் கலியாணம் செய்துகொண்டவன் வயிற்றிற் பிறந்
 தவன் ; டத்தன் - தாய்தந்தைய ராலே மகனாகக் கொடுக்கப்
 பட்டவன் ; ஸஹோஷன் - விவாகஞ் செய்யும்போதே கர்ப்
 பத்திலிருந்து பிறந்தவன் ; அபவித்தன்-யாரோ பெற்றுப்போ
 ட்டுவிட எடுத்து வளர்க்கப்பட்டவன் ; புத்ரீபுத்ரன்-ஒருவனுக்
 குத் தன்மகனைக்கொடுக்கும்போதே “இவன் வயிற்றிற் பிறப்ப
 வன் எனக்கு மகனாகவேண்டும்” என்று உடன்படுத்தப் பிறந்த
 வன் ; க்ரீதன்-விலக்கு வாங்கப்பட்டவன் ; உடகூதன்-அன்ன
 வஸ்திர முதலியவற்றைக் கொடுத்துப் புத்திரனாகப் டாவிக்கப்
 பட்டவன் ; இப்டடி கிரமமாயும் அக்கிரமமாயும் புத்திரர்க
 ளுண்டென்றபடி. புத்துவகை எனவும் டன்னிரண்டுவகை என
 வும் சாஸ்திரங்களில் விகற்பங்களுண்டு. இவ்வுலகத்தி னியற்
 கையை இந்த நீதிநூலில் சொன்னது என்னவெனின் மேல்
 பாட்டில் உடயோகத்திற்காக. மாண்டவர் மாண்ட அறிவி
 னால் புத்திரருக்கு இவை பெயராகக் கூறினார்கள் வருவித்து
 முடித்துக்கொள்க. இது இசையெச்சம், [பொது-சூ-கூ]. ( )

உளாயான் குலன்குடிமை பூனம் பிறரை [னய்
 உளாயான் பொருளோடு வாழ்வியாவும் - உளாயா
 பூவாதி வண்டுதேர்ந் துண்குழலா யீய்த்துண்பான்
 தேவாதி தேவனுத் தேறு.

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டிகள், பூவாதி - பூமுதலானவை
 களை, தேர்ந்து - தெரிந்து, உண்குழலாய் - உண்ணும்படியான
 கூந்தலை யுடையவளே! பிறரை - அன்னியர் விஷயத்தில்,
 குலன்குடிமை - குலத்தி னியல்பையும் குடிவினியல்பையும்,
 உளாயான் - சொல்லாதவனாகி, ஊனம் உளாயான் - மற்றக்
 குறையுந் சொல்லாதவனாகி, பொருளோடு - பொருளையும்,
 வாழ்வுயாவும் - வாழ்வினைமுதலான எல்லாவற்றையும், உளா
 யானாய் - சொல்லாதவனாகி, ஈந்து உண்பான் - பிறருக்குத்

கொடுத்த உண்ணுகிறவன், தேவாதி தேவன்ஆ - கடவுளாக, தேறு - நிச்சயிக்கக்கடவாய்.

முற்பாட விரண்டிலு முறைத்தபடி பன்னிரு வகையான குலங்கள் இருப்பதனால் எவனையும் குலத்தைப் பற்றியும் குடிமை பற்றியும் அவரவர்க்குள்ள குறைகளைப் பற்றியும் செல்வத்தைப்பற்றியும், ஜீவனத்தைப் பற்றியும் தூஷணசெய்யாமல் தனக்குள்ளதைப் பிறர்க்குக் கொடுத்து அனுடவிப்பவன் கடவுளுக்குச் சமானமாவான் என்பது கருத்து.

சகல பிராணிகளையும் குற்ற நற்றம் பாராமல் அருளுந்தன்மை கடவுளிடத்தே உண்டாதலால் அப்படி சொல்லப்பட்டது.

குடிமையாவது, அந்தவமிசத்திலுள்ள முன்னோர்களின் செய்கையும் இயல்பையும்பற்றி உலகத்தில் வழங்கிவரும் தன்மை. ஊனம் என்பது அவனவன் செய்த கொலைகளவு முதலியவற்றால் வந்திருக்கும் அபவாதம். அவயவ ஈனத்தைப்பற்றியுமாம். வாழ்வு என்பது மனையாள் மக்கள் முதலானவர்களோடு பொருந்தியும் பொருந்தாமலும் மேன்மையாயும் தாழ்மையாயு மிருக்கு நிலை. ஈத்துண்ணல் யாசிப்பவர்களுக்கு என்க. குலம்—னகரம் மகரத்துக்குப் போலி, [எழுத்து - கு - ஈ] தேவர் முதலியோர்க்குத் தேவன் தேவாதி தேவன், தேவருக்கு ஆதியான தேவன் என்றுந் சொல்லலாம். ஆதி - காரணம். (௩௩)

பொய்யுரையான் வையான் புறங்கூறன் யாவளையும், மெய்யுரையா னுள்ளனவும் விட்டுரையான் - நெய்யுரையான், கூந்தன் மயிலன்னாய் குழுவான விண்ணோர்க்கு, வேந்தனு மிவ்வுலகம் விட்டி.

(இ-ள்.) பொய் உரையான் - பொய் சொல்லாதவனும், யாவளையும் - எட்டிப் பட்டவளையும், வையான் - திட்டாதவனும், புறங்கூறன் - புறத்திலே சிந்தனை செய்யாதவனும், மெய் உரையான் - மெய்யானபேச்சை யுடையவனும், உள்ளனவும் - ஒருவரிடத்து உண்மையாயிருக்கிற குற்றங்களையும்,

எடுத்து உரையான் - வெளிப்படுத்திச் சொல்லாதவனும், நெய் உரையான் - நெய்யைப்போல் நெகிழ்ந்தும் இன்பமாய் மிருக்கிற பேச்சை யுடையவனுமானவன், கூந்தல் மயில் அன்னாய் - தோகையுள்ள மயிலுக்குச் சமானமானவளே! இவ்வுலகம் விட்டு - ஸ்ரீலோகத்தை விட்டபின்பு, குழுவானவிண்ணோர்க்கு - கூட்டமா யிருக்கிற தேவர்களுக்கு, வேந்தன் ஆம் - அரசனாவான்.

இப்படிப்பட்ட நற்குணங்களுள்ளவன் இறந்தால் இந்திரனாவான் என்பது கருத்து.

நெய் உரையான் கூந்தன் மயிலன்னாய் என்பதற்கு நெய்யை த்தடவுவதினால் செழித்தும் பளபளத்து மிருக்கிற கூந்தலை யுடைய மயில்டோன்றவளே எனவும் பொருள்கூறலாம். அது சிறப்பன்று. நெய்யாவது மயிருக்குத் தடவத்தக்க எண்ணெய் முதலானவை.

உள்ளகூற்ற முறைத்தலும் மனம் வருந்தக் காரணமா மாதலால் அதுவும் செய்யான் என்றது. கையுரையான் எனப் பாடங் கொள்ளின் பிறர் வருந்தும்படி பேசான் என்று பொருளாம். அது வையான் என்பதில் அடங்கினதால் கூறியது கூறலாகும். உள்ளனவும் - இழிவு சிறப்புமமை, எச்ச வும்மையுமாம். குழுவான விண்ணோர் என்றால், ஏகாதசருத்திரர் துவாதசாதிர்த்திரர் என்றிப்படி கூட்டங் கூட்டமாயுள்ள தேவர்கள் என்றபடி. (௩௪)

சிறையுரையான் செற்ற முரையான் சீரில்லார் இயல்புரையான் னீன முரையான் - நசையவர்க்குக் கூடுவதீ வாளைக் கொவ்வைபோற் செவ்வாயாய் நாமவர் விண்ணோர் நயந்து.

(இ - ள்.) சிறை உரையான் - ஒருவனது தாழ்மையைச் சொல்லாமல், செற்றம் உரையான் - கோபமான பேச்சைச் சொல்லாமல், சீர் இல்லார் இயல்பு உரையான் - சிறப்பில்லாதவர்களுடைய தன்மையைச் சொல்லாமல், ஈனம் உரையான் - குறைகளைச் சொல்லாமல், நசையவர்க்கு - ஆசையால் தன்

விடம் வந்தவர்களுக்கு, கூடுவது - தனக்குக் கைகூடிய பொருளை, ஈவாளை - கொடுப்பவனை, கொவ்வைபோல் செவ்வாய்ய - கொவ்வைப் பழம்போல் சிவந்த வாயை யுடையவளே! விண்ணோர் - தேவதைகள், நயந்து - விரும்பி, நாடுவர் - எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்.

சிறையுரைத்தல் முதலான குற்றங்களில்லாமல் ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பவனைத் தேவதைகள் இவன் எப்போது நம்மிடம் வருவானென்று எதிர்பார்த்திருப்பார்கள் என்பது கருத்து.

சிறைதலுக்குக் காரண மாதலால் சிறை—முதனிலைத்தொழிற் பெயர், கருவிட்பொருள் விஞ்சி கெட்ட பெயர் எனினும் ஒக்கும். சிறைதலையானென்றும் பாடங் கூறலாம். செற்றம்—செறு-பகுதி, அம்-விகுதி, பகுதி நகரம் இரட்டியதுவிகாரம். நசையவா—நசை+அ+அர் - பகுதி, சாரியை, விகுதி; நண்பருக்கு எனனும் பொருள் இங்கு சிறந்ததன்று. விண்ணோர் நாடுவர் என்பதையும் ஒரு பொருளாக்கி ஆறெனக்கொள்ள வேண்டும். பெரும்பான்மை ஆறென்று நாம் சொல்லி யிருப்பதனால் ஐந்திருப்பினும் குற்றமில்லை. (௩௫)

துறந்தார் துறவாதார் துப்பில்லார் தோன்றா
திறந்தாரீடற்றா ரினையர் - சிறந்தவர்க்குப்
பண்ணாளுஞ் சொல்லாய் பழியி லுன்பாற்படுத்தான்
மண்ணாளு மன்னா மற்று.

(இ-ள்.) பண் ஆளும் சொல்லாய் - இராகத்தை ஆளுகின்ற சொல்லை உடையவளே! துறந்தார் - சமுசாரத்தை விட்டவர்களும், துறவாதார் - சமுசாரத்தை விடாமல் விட்டவர் போல் பற்றில்லா திருப்பவர்களும், துப்பு இல்லார் - உணவு இல்லாதவர்களும், தோன்றாது இறந்தார் - சந்ததியுண்டாகாமல் இறந்தவர்களும், ஈடு அற்றார் - துணையில்லாதவர்களும், இனையர் - (தாய்தந்தைமுதலாரிறந்த) சிறுவர், (இப்படிப்பட்ட) சிறந்தவர்க்கு - மேலானவருக்கு, பழி இல் ஊன் - பழிப்பில்லாத வுடம்புகளை, டாப்படித்தான் - நன்மையிலே

சேர்த்தவன், மண் ஆளும் மன்னன் ஆம் - பூமி ஆளுகிற அரசு, னாவான். மற்று - அசை.

தறவிகள் முதலான சிறந்தவர்களுடைய உடம்பைக் காப், பாற்றிக் கரை சேர்த்தவனே அரசனாவான்ல்லது சும்மா ஆட்சி செலுத்துகிறவன் ஆகான் என்பது கருத்து.

இறந்தாருடம்பைப் பால்படுத்தலாவது : அடக்க முதலான சரமக்கிரியை செய்தல். ஈழல்லாதார்க்குத் துணையாக நின்று போற்றல், மற்றவர்க்கு அன்னபான முதலியவை கொடுத்துக் காத்தல் இவை எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாய் பாற்படுத்தான் என்றார். இவை செய்தல் அரசன் கடமையாக சாஸ்திரம். சொல்லுகின்றது. துப்பு - வல்லமையுமாம்.

தறவாதார்—தற - பருதி, ஆ - எதிர்மறை விஞ்சி, இவ்விர ண்டிஞ் சேர்ந்ததோர பருதி, தகரம் எழுத்துப்பெறு, ஆர் - பலர்பால் விஞ்சி. ஊன்—ஆகு பெயர், சிறந்தவர்களுடைய உடம்பாதலால் பழிப்பில் என்றார். (௩௬)

காலில்லார் கண்ணில்லார் நாவில்லார் யாரையும்
பாலில்லார் பற்றிய தூலில்லார் - சாலவும்
ஆழப் படுமுண்மை யாத்தா சிமையவரால்
வீழப் படுவார் வினாந்து.

(இ - ள்.) கால் இல்லார் கண் இல்லார் நாவு இல்லார் - கால் கண் நாக்குகள் இல்லாதவர்களாய், யாரையும் பால் இல்லார் - எவர்களையும் தன்பகைத்தில் வைக்காதவராய், பற்றிய தூல் இல்லார் - தாம் ஆசரிக்க வேண்டிவதாக யாதொரு தூலையும் பற்றாதவருமாய், சாலவும் ஆழப்படும் - மிகவும் ஆழ்ந்திருக்கின்ற, உண்மை யாத்தார் - சத்தியமான கடவுளுருவத்தைப் பற்றியவர்கள், இமையவரால் - தேவர்களால், வினாந்து - துரிதப்பட்டு, வீழப்படுவார் - விரும்பப்படு வார்கள்.

எங்கும் போகாமல் இருந்த நிலையிலிருந்து எதையும் பாரா மல் யாரோடும் பேசாமல் மோனமாகி எவனாயுஞ் சேர்க்கா மல் தனித்திருந்து இம்மை மறுமைகளுக்கு உரிய எந்தக் கர்

வானுஷ்டானமும் விட்டு எட்டுதற் கரிதான பகவானுடைய சொரூபத்தைத் திடமாப் பிடித்துத் தியானிக்கும் யோகிகளை, எட்டோது இவர்கள் இந்த வழிவருவார்கள் நாமெப்போது அவர்களைப் பூசிட்டோ மென்று தேவர் காத்திருப்பார்களென்பது கருத்து.

முத்தியுலகஞ் செல்பவருக்குத் தேவதைகளும்[ஆதிவாகிகர்] வழி கடத்துவோ ராதலின் வினாந்து வீழப்படுவார் என்றார்.

காலில்லார் முதலானவை சஞ்சரியாமை முதலியவற்றிற்குக் குறிப்பு. னாலில்லார் என்பது கன்மங்களைக் கைவிடுதற் குக் குறிப்பு. ஆழப்பிடும் - ஆழத்திற்பட்ட. வீழப்படுவார்—செயப்பாட்டு விளைமுற்று. (௩௭)

அழப்போகா னஞ்சா னலறினாற் கேளான்
ஏழப்போகா னீடற்றா னொன்றும்-தொழப்போகான்
என்னேயிக் காலனீ டோரார் தவமுயலார்
கொன்னே யிருத்தல் குறை.

(இ-ள்.) அழ போகான் - அழுதாலும் அப்புறம் போகான், அஞ்சான் - எதற்கும் பயப்படான், அலறினால் கேளான்-கோ என்று கூவினாலும் காதினால் கேட்கமாட்டான், ஏழ - (ஒழிப் போக) எழுந்தாலும், போகான் - விட்டுப் போகமாட்டான், ஈடு அற்றார் என்றும் - (இவர்கள்) துணையற்றவர்களென்றாயினும், (போகான்—) தொழவும்போகான்-கும்பிட்டாலும் விட்டுச்செல்லான், காலன் ஈடு - இப்படிப்பட்ட எமனுடைய தன்மையை, ஓரார் - அறியாதவர்களாய், தவம் முயலார் - தவஞ் செய்ய முயலாம லிருக்கிறார்கள் (சனங்கள்), என்னே - இதென்ன, கொன்னே இருத்தல் - சும்மா இருப்பது, குறை - குறையேயாம்.

அழுதாலும் தொழுதாலும் என்ன செய்தாலும் இரங்கி எமன் விட்டுப் போவதில்லை. இதனை யறியாமல் தவஞ் செய்யாமல் காலங்கழிப்பது கேட்டைத் தரும் என்பது கருத்து.

காலன் நீடு எனப்பிரித்து காலனுடைய நீட்டித்தலை எனவும் உரைக்கலாம். அழ ஏழ தொழ—இவை செயவெனெச்

சம். வினைச்செவ்வெண்தொகைதெருமை விகாரம். என்றும் என்பதில் உம்மையைத் தொழ என்பதோடுங் கூட்டிக்கொள்க. ஏ-அசை, இரக்கக்குறிப்புமாம். ஓரா என்னு மிடத்தில் ஓர்ந் தும் என்றிருத்தல் உன்று. (௩௮)

எழுத்தினு னீங்காதெண் ணுலொழியா தேத்தி
வழுத்தினுன் மாறாது மாண்ட - ஒழுக்கினுல்
நேராமை சாலவுங் கண்டார் பெருந்தவம்
சாராமை சாலப் புலை.

(இ - ள்.) எழுத்தினுல் - கல்வியால், நீங்காது - (கர்மம்) தொலைபாது ; என்னை - சிந்தையால், ஒழியாது - மாளாது; ஏத்தி வழுத்தினுல்-துதித்துப் பிரார்த்தித்ததாலும், மாறாது— மாறிட்போக மாட்டாது ; (ஞானநிட்டையாலேதான் தீரும்); (அந்த ஞானநிட்டையானது) மாண்ட ஒழுக்கினுல்-மேம்பட்ட ஆசாரத்தினுல், நேராமை - கைகூடாமையை, சாலவும் கண்டார் - மிகவும் கண்டவர்கள், பெருந்தவம் - (ஞானநிட்டையாகிய) பெரிய தவத்தை, சாராமை - அடையாமலிருப்பது, சால புலை - மிகவும் ஈனம்.

பிறவித்தொடருக்கும் காரணமாகிய கருமம் எத்தனை சாஸ் திரங்களைக் கற்றாலும் எத்தனை சிந்தித்தாலும் போகாது; மே லும் என்னைவிட்டு நீங்கென்று எவ்வளவு தோத்திரஞ்செய்து வேண்டினாலும் தான் கொடுக்கும் பயனைவிட்டு மாறாது. மோக்ஷகாரணமான ஞானநிட்டை ஒன்றினுலேதான் கழியும். அந் த ஞானநிட்டையோ மேலான கர்த்தங்களை ஆசரிப்பதினால் நே ராது. இதை யறிந்தும் அந்தப் பெருந்தவம் செய்யாமலிருப் பது மிகவும் இழிவு என்பது கருத்து.

பொருத்தத்தினுல் கருமமென்பது வருவிக்கப் பட்டது. எண்—முதலிலைத் தொழிற்பெயர். வழுத்தினுல்—வினையெச் சம், வழுத்து என முதனிலைத்தொழிற்பெயராவைத்து மூன்ற னுருபு வந்ததெனினு மொக்கும். ஒழுக்கு — விகாரப்பட்ட முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (௩௯)

சாவ தெளிதரிது சான்றான்மை நல்லது
மேவ லெளிதரிது மெய்போர்த்தல் - ஆவதன்பண்
சேற லெளிது நிலையரிது தெள்ளியராய்
வேற லெளிதரிது வீடு.

(இ - ள்.) சாவது எளிது - நினைத்தால் சாவது சலபம் ;
சான்றான்மை - சங்குண நிறைந்திருப்பது, அரிது - ஆறமை
யானது ; நல்லது மேவல் - நல்லதாயின உலகப்பொருளைப்
பெறுவது, எளிது—; மெய்போர்த்தல் - சத்திபத்தினால் உல
கத்தை மூடுவது, அரிது—; ஆவதன்பண் - (ஆத்துமாவுக்கு)
இதமான வழியில், சேறல் - செல்லுதல், எளிது—; நிலை -
அதில் நிலைத்திருப்பது, அரிது—; தெள்ளியா ஆய் - கல்லியில்
தேர்ந்தவராய், வேறல் - (வாதியரை) வெல்வது, எளிது—;
வீடு - முத்திபடைதல், அரிது—.

நினைத்தபோது சாவது எளிதேயல்லது சுறகுணம் பொரு
ந்தி யிருப்ப தெளிதல்ல ; நல்ல ஆபரண முதலான பொருளைப்
பெறுவது சலபம் ; மேலான மோத்தி பரவி வாழ்வது சலப
மல்ல ; நல்லவழியில் பிரவேசிப்பது எளிதானாலும் அதில்
நிலையா யிருத்தல் அரிது ; நன்றாய்ப்படித்து எதிரியை ஜயிக்க
லாமே யல்லது அதனால் தீமாசூதமடைவது அசாத்தியம் என்
பது கருத்து.

சான்றான்மையோடும் சத்தியத்தோடு மிகுந்து நல்லவழியில்
நிலைபெற்று முத்தியைத்தேடி வேண்டாமே யல்லது சான்றோர்
முன் அவமானமா யிருக்கிறதென்று உயிர் விவ்வதும் நல்ல
வஸ்திராபரண வீண்ப்பு பொருத்தி தனவானென்று புகழ் பெறு
வதும் சன்மார்க்கத்தில் நிலைபற்றிருப்பதும் கற்று வாதியரை
வென்றோமென்று பெருமை பாராட்டிவதும் யிவ் என்றதா
யிற்று. சான்று - நிறைவை, ஆண்மை - ஆள்வது, சான்
றான்மை. சேறல், வேறல், — தொழிற பெயர்கள். செல்
வெல்,—பகுதிகள். தல் - விருதி, டகுதிமுதல் நீண்டது விகா
ரங்கு லகரம் கெட்டதும் தகரம் தகரமாத்நிரித்ததும் சத்தி
[மெய்யீறு-சூ-௨௬, ௩௪.]

(சுப)

உலையாமை யுற்றதற் கோடி யுயிரை
அலையாமை யையப் படாமை - நிலையாமை
தீர்க்கும்வாய் தேர்ந்து பசியுண்டி நீக்குவான்
நோக்கும்வாய் விண்ணி னுயர்வு.

(இ-ள்.) உற்றதற்கு - தனக்கு நேர்ந்த துன்பத்துக்கு, ஓடி - அங்கே யிங்கே ஓடிப்போய், உலையாமை - வருந்தாமலும், உயிரை அலையாமை - பிறருயிரை வருத்தப்படுத்தாமலும், ஐயப்படாமை - மறுமையில் சந்தேகப்படாமலும், நிலையாமை தீர்க்கும்வாய் - நிலையற்ற சம்சாரத்தைத் தீர்க்கும் படியான உபாயத்தை, தேர்ந்து - நிச்சயமா யறிந்து, உண்டி - உணவையும், பசி - பசியையும், நீக்குவான் - நீக்கித் தவஞ் செய்வான், நோக்கும் வாய் - (அவன் வசிக்குமிடத்தை) ஆராய்ந்து பார்த்தால், விண்ணின் உயர்வு - வானத்தின் உச்சி.

தனக்கு வந்த துன்பத்தைப் பொறுத்தும் பிறர்க்குத் துன்பத்தை வருவிாமலும் முத்தியுலகம் உண்டோ இல்லையோ என்று சந்தேகப் படாமலும் பிறப்பை நீக்கத்தக்க உபாயத்தை அறிந்து தெளிந்து பசி முதலியவை நீக்கிப் பெருந்தவஞ் செய்ய வல்லவன் எல்லாவற்றுக்கு மேலான திவ்வியலோசனத்தை அடைவான் என்பது கருத்து.

உலையாமை, அலையாமை, ஐயப்படாமை, — வினையெச்சங்கள். நிலையாமை — எகிர்திறைத் தொழிற்பெயர்; அதனையுடைய சம்சாரத்துக்கு ஆகுபெயர். பசி உண்டி என்பவற்றை உண்டி பசி என மாற்றிக்கொள்க. காரியமாகிய உண்டியை வருந்தித் துறந்தாலும் காரணமாகிய பசியை நீக்காதபோது அது அவமேயாம். நீக்குவான் என்பதை அதன்பயனாகிய தவஞ்செய்தல்வரையில் கொள்க. வசிக்குமிடம் என்பது இசைமெச்சம். [தொது - கு - கூ,] (சுக)

குறுகான் சிறியாரைக் கொள்ளான் புலால்பெயர்
மறுகான் பிறர்பெருள் வெளவான் - இறுகானாய்
சுடற் தவர்க்கீவா னாயி னெறிநூல்கள்
பாடற்ற பன்னு மிடத்து.

(இ - ன்.) சிறியாளை குறுகான் - அட்டைச் சேராதவனும், புலால் - புலால், கொள்ளான் - ஏற்றுக்கொள்ளாதவனும், பொய் மறுகான் - பொய்ப்பேச்சைக்கொண்டு திரியாதவனும், பிறர்பொருள் - பிறருடைய சொத்தை, வெளவான் - அபகரிக்காதவனும், இறுகான் ஆய் - (ஒன்றின்மேல்பிடிப்பினால்) மனம் அழுந்தாதவனும் ஆய், ஈய் அற்றவர்க்கு - ஆதரவு இல்லாதவர்க்கு, ஈவான் - கொடுப்பவன், ஆயின் - ஆய், நெறிநூல்கள் - தருமநெறியைப் போதிக்கும் சாஸ்திரங்கள், பன்னுமிடத்து - சொல்லுமிடத்து, பாடி அற்ற - (அவன்மீடும்) பயன்படுத்தவில்லாதவையாம்.

இட்டடிப்பட்டவர் சகல தருமநெறிகளையும் அடைந்திருப்பதனால் தருமநூல்கள் அவன்மீடும் உபயோகமில்லை என்பது உருத்து. (சஉ)

கொல்லா னுடன்படான் கொல்வா ரினஞ்சேரான் புல்லான் பிறரில் புலான்மயங்கல் - செல்லான் குடிப்படுத்திக் கூழ்வான் கொல்யானை யேறி அடிப்படுப்பான் மண்ணு ளரசு.

(இ-ன்.) கொல்லான் உடன்படான் - கொல்லாமலும் கொலைக்கு உடன்படாமலும், கொல்வார் இன்மேல் சேரான் - கொல்வாருடைய கூட்டத்தைச் சேராமலும், பிறர் இல் புல்லான் - பிறருடைய இல்லாளைச் சேராமலும், புலால் மயங்கல் - ஊனுண்ணுதலில், செல்லான் - போசாதவனும், குடிப்படுத்து - குடியை நிலைப்படுத்தி, கூழ் ஈவான் - அன்னத்தைக் கொடுத்தவனும், கொல்யானை ஏறி - வீரமுள்ள யானைமேல் ஏறி, மண் ஆள் அரசு - பூமியை ஆள்கிற ராசாக்களை, அடி படுப்பான் - தன்பாதத்தில் இருக்கச்செய்வான்.

கருத்து வெளிட்டடை.

மண் ஆண்டரசு என்னும் பாடத்தில் தான் பூமியை ஆண்டு அரசனாயெல்லாம் அடிபட்டிடான் எனப் பொருள்கொள்க. ( )

சூதுவவான் பேரான் சுலாவுவாயான் யார்திறத்தும் வாதுவவான் மாதரார் சொற்றேரான் - காதுதாழ்

வாகன்மகர வாங்குழையாய் மாதவர்க் கூணீந்தான்
தான்மகர வாய்மாடத் தான்.

(இ-ள்.) காதுதாழ - காதைதாழ்த்துகிற, வான் - டெரு
ழையான், மகர வார குழையாய்-மகரமீதுருவங்கொண்ட பெ
ரியதூண்டலமணிந்தவனே! குது உவவான் - குதாட்டம் வீரு
ம்பாருகி, பேரான் - வஞ்சனைசெய்யாருகி, சூலா உடைபான்-
வீணுகட்டேசாதவருகி, யாதித்த நம் - எவாவிஷயத்திலும்,
வாது உவவான் - எதித்ததுட்டே சுதலை வீரும்பாருகி, மாதா
ரசொல் - பெண்களுடையசொல்லை, தெரான் - மாதவருவி,
மாதவாக்கு ஊண் ஈதான் - பெரிய நட்சிகளுக்கே உனவுகா
டுத்தவன், மகர வாய் மாடத்தான் - மகரமுதலாக சித்திரக
தொழிலமைத்த வாயிலையுடைய மாளிகைப் வீரு' வருவா

குது வாது முதலானவை யில்லாமல் எல்ல தவசிகளுக்கு
ஊண் கொடுத்தவன் மேரானடைய மாளிகைமுதலிய பெல்
வங்குள் பெறு வாழ்வாசெய்தது கருகும்.

டோதல் - டாறுதல், சுததிகழிப் டாறுதல் வஞ்சகம் யா
லின் வஞ்சியான் என்று உடைக்க டடது. யாதித்ததும்
என்பதை டடகிம் திடமாகவமன்கி சூரவுரையான் என்ட
தோய் கூடம்க. தாது - த வன டிறவன்களுக்கூட டொது,
இங்கு பிறவியுயி ரவனை மதகை. தான் - ஆசை மாடம்—
உடல்கண்ண ம ஆலின் பதனைசெய்யவங்குடியும் குறிக்கும்
[டொது - கு - ன்] (சச)

பொய்யானபொய் மேவான் புலாலுண்ணான் யாவ
ளையான் வழிசீய்த்து வாலடிசில கையாதே[ரையும்
சுத்துண்பா னாகு மிருங்கட லுழும் மண்ணரசாய்ப்
பாத்துண்பா னேத்துண்பான் பாடு.

(இ - ள்) பொய்யான் பொய் மேவான் புலாலுண்ணான் -
தான் பொய்சொல்லாமலும் பிறாபொய்யை வீரும்பாழ்தும்
பிலாலையுண்ணாமலும், யாவரையும் வையான் - ஒப்படிப்பட்ட
வளாயும் அலியாமலும், வழிசீய்த்து - (நெருக்கித் தட்டித்)

வழிகளைக் கல்முதலியன இல்லாமல்) செட்டனிட்டி, வாய் அழகில் - நல்லசொற்றை, ஸையாதே - மொர் வருந்தாமல், ஈத்து உண்டான் - பிறாக்குக்கொடுத்த உண்டவன், இரும் கட ல்கும் - பெரியகடல் சூழ்ந்த, மண் அரசு ஆய் - பூமிக்கு அரசு ஞாதி, பாத்து உண்டான் - டலாக்கும் டகுததுத் தானுண்டவனுமீ, பாடு ஏத்து உண்டான் - தன்டெருமையை (பிறர்) துதிக்க அனுடவிப்பவனும, ஆளும் - ஆவான்.

டொய் புலாட்களைக் கழிந்து யாராயுந் திட்டாமல் வழிகளைச் செப்பனிட்டிப் புசிப்டைக் கொடுத்த உண்ணும் புண்ணிய புரு டன் பூமியாண்டு அன்னதானஞ் செய்து பலரும் துதிக்க வா ழ்வானெட்டது கருத்து.

ஈ வீ என்றி பகுதிகள் ஈய் வீய் என்று யகரவீரயு மிருப் டதுடோல் சி என்பதும் சிய என்று மிருக்குமெனக் கொள்க. ஸையாது—விணயெச்சட. (சரு)

இழுக்கா னியனெறி யினனாத வெஃகான் [ன் வழுக்கான் மனைபொருள் வெளவான் - ஒழுக்கத்தா செல்வான் செயிரிலு னீவா னரசாண்டி வெல்வான் விடுப்பான் வினாந்து.

(இ-ள்.) இயல் வெறி - தான் நடந்துவரும் வழியை, இழுக் கான் - தட்டாமல், இன்னாத - பிரியமில்லாத காரியங்களை, வெஃகான் - (பிறாக்குசு செய்ய) வரும்டாமல், மனைவழுக் கான் - பிறன் தாரத்தினிடம் பிழை செய்யாமல், பொருள் னெனவான் - பிறன் டொருளை அபகரியாமல், ஒழுக்கத்தான் செல்வான் - தன் குழுமுறைக்கு ஏற்ற ஆசாரத்தால் நடந்து, செயிர் இல் ளுண் ஈவான் - சூற்றயில்லாத வுணவைக் கொடு ப்பதின், அரசு ஆண்டு - துரைத்தனஞ் செய்து, வினாந்துசிக் கிரப்பட்டு, வெல்வான் விடுப்பான் - (டகைவரை) செயித்து கிக்குவான்.

இப்பழப்பட்ட மன்னடக்கை யுள்ளவன் அரசனாகிப்டகைவ னாயினும் இவ்வுறு துரத்த மாட்டுவான் என்பதுகருத்து.

இன்னத—பலவின்பெயர், இன்—இனிமையின்அடி, பகுதி.
ஆ - எதிமறை விசுதி, தகரம் - எழுத்துப்பேறு, அகரம்—பல
விஷ்டால்விசுதி. இல் ஊண்—பண்புத்தொகை. வெல்வான்—
முற்றம். வித்தல் - அப்புறம்போகச்செய்தல், நீக்குதல்
என்றபடி. (சுக)

களியான்கள். ஊண் ஊன் களிப்பாரைக் காணான்
ஒளியான் விருந்திற் குலையான் - எளியாரை
எள்ளானித் துண்பாண லேதமின் மண்ணாண்டு
கொள்வான் குடிவாழ்க்கை கூர்ந்து.

(இ-ள்.) களியான் - கெர்வப்படாமல், கள் உண்ணன் - கள்
கைக் குடியாமல், களிப்பாரைக் காணான் - கள்ளாண்டு களிப்ப
வரைப் பாராமல், விருந்திற்கு - விருந்தினனுக்கு, ஒளியான் -
உள்ளதை ஒளியாமல், உலையான் - (தன் ஆசாரத்தில்) தள
ராமல், எளியாரை எள்ளான் - கொரு முதலியவை இல்
லாதவர்களை இகழாமல், எந்து உண்டானேல் - தரித்திரருக்
குக் கொடுத்து உண்டானாயின், ஏதம் இல மண் ஆண்டு - குற
றமில்லாத ராச்சியத்தை ஆண்டு, கூர்ந்து - மிகவும், குடிவா
ழ்க்கை - குடிவாழ்க்கையை, கொள்வான் - கைக்கொள்வான்.

செருக்கு முதலிய தூக்குணங்களை விட்டு அன்னதானஞ்
செய்பவன் அரசனாய்க் குடிவாழ்க்கை மிகுந்தவனாவான் என்ப
பது கருத்து. (சுஎ)

பெரியார்சொற் பேணிப் பிறழாது நின்று
பரியா னடியார்ப் பரியான் - கரியார்பெருகல்
தேற்றா னியையான் நெளிந்தடிசி வீத்துண்பான்
மாற்றாமை மண்ணாறு மற்று.

(இ-ள்.) பெரியார் சொல் பேணி - பெரியவர்களுடையசொ
ல்லில் விரும்பிக்கேட்டு, பிறழாது நின்று - அதில் மாறுமல்
நின்று, அடியார் - தம்மடிக்கீழ் வாழ்வோரை, பரியான் - ஆன்
பில்லானாடு, பரியான் - நீக்காமல், கரியார் சொல் - அடியோக்
கியருடையபேச்சு, தேற்றான் - கம்பாமல், நெளிந்து இயை

யான் - ஆராய்த்தறிந்து தன்தவரோடு சேராமல், அடிசில் ஈந்த உண்பான் - சேற்றறை (ஏழைகளுக்கு) கொடுத்த உண னாகிறவன், மாற்றாமை - ஒழியாமல், மண் ஆளும் - பூமியை ஆளுவான். மற்று - ஆகை.

கருத்து வெளிப்படா.

பிறழாது—எதிமறை வினையெச்சம், பிறழ் + பகுதி. பரிவு இல்லாமை நீக்குதற்குக் காரணமாதலின் பரியான் என்பது மற்றொரு பரியான என்பதின் பகுதியாகிய பரி என்பதோடு சேரும். கரியா—கருமை - பகுதி, மைகெட்டு ரு ரி ஆயிற்று, களங்கம் என்பது பொருள், ஆ-விகுதி, எதிமறையோடுபலாபாலைக் காட்டியது என்பது நோ. மாற்றாமை — எதிர்மறை வினையெச்சம். (சஅ)

வேற்றரவஞ் சேரான் விருந்தொளியான் தன்னில்லு சோற்றரவஞ்சொல்லியுண்பா னாயின்-மாற்றரவம்[ள் கேளான கிளையோம்பிக கேடி லரசனாய் வாளான்மண் ணாண்டி வரும்.

(இ-ள்.) வேற்றரவம் சேரான் - புகழுக்கு வேறுகிய நித்தனைச் சொல்லைச் சேராதவனாகி, விருந்து ஒளியான் - விருந்தினாக்கு ஒளியாதவனாகி, தன் இல்லுள் - தன் வீட்டில், சோற்றரவம் சொல்லி - சோற்றின் பேசுசைச் சொல்லி, உண்பா னாயின்—, மாற்று அரவம் - பகைவருடைய வீரத்தொனியை, கேளான் - கேட்காமல், கிண லம்பி - சுற்றத்தைப் பாதுகாத்து, கேடி இல் அரசனாய்-கெடுதியில்லாத ராஜாவாய், வாளான்-வாளின் னபகதினை, மண் - பூமியை, ஆண்டவரும்—.

அபவாத மில்லாதவனாய் சோறகொடுத்து உண்கிறவன். பகைவர் திரவாதஞ் செய்யாதடி அவர்களை வென்று அரசர் வான் எனப்படுகருத்து.

ஒளியான் என்பது தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாதலின் சோறு முதலானவற்றை ஒளியாமல் என்றும் தான்

ஒளித்துக் கொள்ளாமல் என்றும் பொருள்படும். தன் இஸ்
லாம் சோற்றாவம் சொல்வதாவது, யாராகிலும் டாஜேசியன்
சோறு வேண்டின் வரலாம் என்று உரத்த தொனியால் தெரி
வித்தல். மாற்று - மாறுதல், டகைவர்க்கு ஆகுபெயர். வேறு
அரம்—பண்புத்தொகை. சோறு அரவம்—ஆறும் வேற்று
மைத்தொகை. [உயிற்று-நக-வது] சூத்திரத்தினால் வேற்று
மையிலும் மிகவே என்பதினால் அல்லவழியிலும் டசரம் இரட்டி
யது. (சசு)

யானை குதிரை பொன் கன்னியே யாறியோ
டேனை யொழிந்த விவையெல்லாம் - ஆனெய்யோ
டெண்ணாய் மாதவர்க்கு ணியந்தான் வயிச்சிர
வண்ணாய் வாழ்வான் வருத்து.

(இ-ள்.) யானை குதிரை பொன் கன்னியே - யானைமுதலிய
வைகளையும், ஆறியோடு - டசுக்கூட்டத்தோடு, ஏனை குதி
ந்த இவையெல்லாம் - மற்றும் ஒழிந்த பொருள்களையெல்லாம்,
(பிறர்க்கும்) ஆன் பெய்யோடு ஊண் - டசுவின் பெய்யோடு
உணவை, மாதவர்க்கு - மேலான தபசிகளுக்கும், எண்ணன்
ஆய் - அறிவுள்ளவராய், ணியந்தான் - கொடுத்தவன், வயிச்சிர
வண்ணாய் - குடோராகி, வருத்து - (யாவராலும்) விசேஷ
மாய் எண்ணப்பட்ட, வாழ்வான்—.

யானைமுதல் கன்னிகைவரையு முள்ள தானங்களையும் கொ
தான கத்தான முதலியவற்றையும் இல்பத்தார்க்குக் கொடுத்
துத் துறவிகளுக்கு டசுவின் பெய்யோடு உணவுணவையுங் கொடு
த்து வருபவன் குடோரனட்டோல் வாழ்வான் என்பதாம்.

வயிச்சிரவணன் என்கிற வடமொழி ணகரவொற்று விரிந்து
நின்றது. விச்சிரவன் என்கிற முனிவரின் சூமாரன் வைச்சரவ
ணன். தமிழில் வயிச்சிரவணன். ஏ, ஒடு,—இரண்டும் எண்
ணிடைச்சொல். வருத்து—செயப்பாட்டுக்கிணையின் திரிபு. வரு
த்தலாவது இட்டடிப்பட்டவன் இட்டடிப்பட்டவன் என்று மதி
த்தல். (கு0)

எள்ளே பருத்தியேயெண்ணெயுமித்தாடை
வள்ளே துணியேயிவற்றேருதி-கொள்ளென
அன்புற்றசனங்கொடுத்தான்றுணையினோ
முன்புற்றவாழ்வானியைநது.

(இ - ள்.) எள்ளே...துணியே-எள் முதல் துணிவரையிலு
முள்ள பொருள்களாகிய, இவற்றேருதி - இவைகளையும், அச
னம் - உணவையும், கொள்ளென - வாங்கிக்கொள்ளென்று,
அன்புஉற்று - அன்பைப்பொருத்தி, கொடுத்தான் - கொடுத்த
வன், துணையினோ - மனைவிமுதலிய பந்துக்களோடு, இயை
ந்து - பொருத்தி, இன்பு உற்று - சந்தோஷம்பெற்று, வாழ்
வான்—.

எள், தின்பதற்கு; விருந்தினர்வந்தால் அவாகட்கு வெல்
லங்கலத்த எள்ளைக்கொடுத்துப் பின்பு எண்ணெயிட வேண்டு
மென்பது தருமனால் கொள்கை. இதனைக் கிருஸரமென வட
நூலார் சொல்லுவர். பருத்தி—பருத்தியிலாகிய பூணூல். எண்
னெய் தேய்த்துக்கொள்வதற்கு. உடுத்தாடை — உடுத்த
ஆடை, நிலை மொழி யீறு தொகை. இல்லறத்தார் உடுத்துக்
களைந்த வஸ்திரம் சன்னியாசி உடுக்கத்தக்கதென்று தரும
னால்சொல்லும். வள் - படுக்கை; இது பழையஉரையில் கண்
முருக்கிறது. துணி—கோவணம், துணிக்கப்பட்டது துணி,
செயப்படுபொருள் விருதி புணர்ந்துகெட்டது. சன்னியாசிக
ள் பிணைக்கு வந்தால் கொடுக்கத்தக்கவை இவை என்பது
அருகசமயக் கொள்கைபோலும். பிறருக்கும் சில உடன்
பாடாம். (ருக)

உண்ணீர்வளங்குளங்கூவல்வழிப்புகா
தண்ணீரோம்பலந்தான்பாற்படுத்தான்-பண்ணீர்
பாடலோடாடல்பயின்றுயர்செல்வஞய்க்
கூடலோடேலுளான்கூர்ந்து.

சஅ ஏலாதி மூலமும் உளாயும்.

(இ - ள்.) உள்நீர் - உள்ளத்தில் (அன்பாகிய) சற்குணம் (பொருந்தி), வளம்குளம் - நீர்வளப்பமுள்ள குளத்தையும், கூவல் - கிணற்றையும், வழிபுகா - வழியில் (பலர்தங்கும்படியான) வீடுகளையும், தண்ணீர் - தண்ணீர்ப்பந்தல்களையும், அம் பலம் - (பலர்கூடிக்கல்விசுற்றல் முதலியவற்றிற்குஉரிய) சபாமண்டபங்களையும், பால்படுத்தான்² (யாவருக்கும்) சாதாரணமாச்செய்தவன், உயர்செலவளும் - மேம்பட்ட செல்வமுடையவனாகி, பண்நீர் - இராகங்களின்சற்குணமுள்ள, பாடலோடு ஆடல்பயின்று - பாடலையும் ஆடலையும் அனுபவித்துக்கொண்டு, கூர்ந்து - அன்புமிகுந்து, கூடலோடு ஊடல் உளான் - பெண்களோடு கூடுவதும் ஊடுவதுமாகிய விளையாட்டு உடையவனாவான்.

வழிநடப்போர்க்கு உபயோகமாக அன்பினால் வழிகளில் நல்லகுளம் கிணறு சத்திரம் தண்ணீர்ப்பந்தல்களையும், கிராமநகரங்களில் பலர்படிக்கவும் ஜபமுதலிய செய்யவும் பிரசங்கிக்கவும் இன்னும் இப்படிப்பட்ட சற்காரியஞ் செய்யவும் உதவியான சபாமண்டபங்களையும் பலர்க்கும் பொதுவாய் அமைக்கும் புண்ணியபுருஷன் இப்பிறப்பிலு மறுபிறப்பிலும் அதிகசெல்வம் பொருந்தி ஆடல்பாடல்களை யனுபவித்துக் கொண்டு தம்பெண்டுகளோடு கூடும் ஆனந்தமும் ஊடும் ஆனந்தமும் உடையனாவான் என்பதாம். ஊடலாவது அன்பினுற் பிணங்கிநிறல். அதனால் ஆனந்தம் விசேஷம் என்பதை “ஊடிப்பெறுருவங்கொல்லோறுதல்வியர்ப்ப்க், கூட் லிற்றோன்றியவுப்பு.” இக்குறளாற் காண்க.

குளமுதலியவை யேற்படுத்தல் கீர்த்திப்பிரதிஷ்டைகளுக்காகவன்றி உள்ளன்பினுற்செய்வதே நல்மென்பதற்கு உண்ணீர் என்றார். உண்ணீர்வளங்குளமென ஒன்றாயெடுத்து

உண்ணத்தக்க நீர்வளப்பமுள்ள குளமெனவுமுரைக்கலாம். பால் - உரிமை, இங்கு பலர்க்கு உரியதாயெனக் கொள்க. அல்லது பாற்படுத்தான் என்பதற்கு, பிறர் அமைத்தகுள முதலியவை அழிந்தவைகளைச் சீர்ப்படுத்தினவன் எனவும் உரைக்கலாம். [மெய்-சூ-கஎ.] விதியால் வளங்குளம் என்றாயிற்று. கூவல் - கூப என்னும் வடமொழியின் திரிபு. தண்ணீரோ - ஏகாரம் எண்ணிடைச்சொல். தான் - அசை. பண்ணீர் - குறிப்புப்பெயரொச்சம், பண்களின் நீர், பண்ணீர் - பகுதி, அ-விசுதி. ஓடு - இதுவும் எண்ணிடைச்சொல். (ருஉ)

இல்லிழந்தார் கண்ணிழந்தா ரீண்டியசெல் வம்மிழந்தார், நெல்லிழந்தா ரானிரை தானிழந்தார்க்கெல்லுமந்து, பண்ணியூ ணீய்ந்தவர் பல்யானை மன்னராய், எண்ணியூ னூர்வா ரியைந்து.

(இ - ள்.) இல்லிழந்தார் - வீழ்ந்தவர்கள் அல்லது தாரபிழந்தவர்கள், கண்ணிழந்தார் - கண்முதலான அவயவமிழந்தவர்கள், ஈண்டியசெலவம் இழந்தார் - சேர்ந்திருந்த செல்வமிழந்தவர்கள், நெல்லிழந்தா - விளைந்தநெல்லை யிழந்தவர்கள், ஆன்றிரைஇழந்தார்க்கு-பசுக்கூட்டமிழந்தவர்கள் (ஆகிய இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு), எல் - பகல்இரவுகளில், உழந்து பண்ணி - வருந்திமுயன்றாகிலும், ஊண் ஈய்ந்தவர் - அன்னங்கொடுத்தவர்கள், பல்யானைமன்னர்ஆய் - பலயானைமுதலான சேனையுள்ளராசாக்களாகி, எண்ணி - (மேலானவராய்) எண்ணப்பட்டு, இயைந்து-மக்கள்மனையான் முதலானவர்களோடு சேர்ந்து, ஊண் ஆர்வார் - நல்லபோசனத்தையுண்பார்கள்.

வீட்டையும் இல்லாளையும் இழந்துவருந்துவோர்க்கும், பார்வைமுதலிய அங்கங்க ளில்லாமல் தடுமாறுகிறவர்களுக்கும், இருந்தசெல்வம்போய் ஏழைகளாய்த் திரியு மவர்களுக்கும், நன்றாய் விளைந்துவந்தநெல்லைக் கொள்ளைமுதலிய காரணங்களால் இழந்துநிற்பவர்களுக்கும், அதிகமாயிருந்த பசுக்கூட்டம்போழாடி விளைத்தவர்களுக்கும் தாம் இரவுபகல் வருந்தி

முழன்றுகிலும் உணவுகொடுத்தவர் மறுபிறப்பில் மகா ராஜாக்களாகிப் பெண்மர்பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து மேலாக வாழ்வார்கள் என்பது கருத்து.

கண்இழந்தார் என்பதற்கு ஆதரவுஇழந்தவர் எனவும் பொருள்கூறலாம். செல்வம் மிழந்தார் என்பதில் மகரம் விரித்தல் விகாரம் தனோக்கிவந்தது. ஈண்டிய—ஈண்டு-பகுதி, இன் இடைநிலையின் ஈறுகெட்டது, ய் - உடம்படுமெய், அ-பெய சொச்சவிகுதி. ஆனினா—ஆன்-னகரம்சாரியை. [உரு-சூ-க.] தான் - அசை. எல்—இரவுக்கும்பகலுக்கும்பெயர். உழந்து பண்ணி—இரண்டுசொல்லும் சேர்ந்து முயற்சிசெய்தென்னு மொருபொருளைத்தந்தது. பண்ணி என்பதை வேறுகப்பிரித்துச் சமையல்முதலியவை செய்து எனப்பொருள் உரைக்கவுமாம். யானை—இனமாகிய குதிரைமுதலியவற்றையும் தழுவியது. கண்ணும் இப்படியே; [பொ-சூ-எ]. எண்ணி—செயப்பாட்டுவினையின்திரிபு. ஊண்—உண்என்பது செயப்படு பொருள்விகுதி புணர்ந்துகெட முதனீண்மின்றது. இல்லிழந்தார்முதல் ஆனினா தானிழந்தார்வரையிலுமுள்ள பெயர்களை உம்மைத் தொகையாக்கொண்டு ஈற்றில் குவ்வருபு வந்ததெனக்கொள்க. (10௩)

கடம்பட்டார் காப்பில்லார்கைத்தில்லார்தங்கான் முடம்பட்டார்மூத்தார்மூப்பில்லார்க்-குடம்பட்டுடையராயில்லுளுணைத்துண்பார்மண்மேல் படையராய்வாழ்வார்பயின்று.

(இ-ள்.) கடம்பட்டார் காப்பில்லார்கைத்தில்லார் - கடன்பட்டவர்களும் தம்மைக்காப்பாரில்லாதவர்களும் பொருளில்லாதவர்களும், தம்கால் முடம்பட்டார் - தம்முடையகால் முடமாய்ப்போனவர்களும், மூத்தார்-வயதுசென்றவர்களும், மூப்பில்லார்க்கு - இனையவர்களும்ஆகிய இவர்களுக்கு, உடையராய் - தாம் பொருள்உள்ளவர்களாயிருக்க, உடம்பட்டி - காப்பாற்ற ஒத்துக்கொண்டு, இல்லுள் - தமதுகிரகத்திலே.

ஊண் ஈதது - உணவைகொடுத்து, உண்பார் - தாம் உண்பவர்கள், மண்மேல - பூலோகத்தில், படையராய் - சேனைத் தலைவர்களாக, பயின்று - பிறரால் புகழப்பட்டு, வாழ்வார் - வாழ்ந்திருப்பார்கள்.

கருத்துவெளிப்படை. தங்கான்முடம்பட்டார் என்பதை மற்ற அவயவங்களில் பழுதுபட்டவர்களுக்கும் கொள்க. மூப்பில்லா என்பதில் மூப்பாவது புதியின்முதலாக, தகுதிபற்றி அது இல்லாதவா சிறுவனொள்கொள்ளப்பட்டது. அவர்களாவார் தாய்தந்தைமுதலிய ஆதரவற்ற சுற்றத்தாராமக்கள். மூப்பில்லா என்பதற்குத் தேவர்கள் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம், ஆயினும் அது இவ்வுபொருத்த மின்று. கடம்பட்டார் முதலியவைகளை நான்காம் வேறுமைத் தொகையாக்கொள்க. அல்லது மூப்பில்லாக்கு என்னுமளவும் உமமைத் தொகையாகவேனும் கொள்க. உடையராயென்பது செயவெனெச்சத்தின்திரிபு. கடம என்னும் மகரவீற்றுப்பெயரோ கடன் எனப்போலியாய் வழங்குகின்றது. காப்பு—தொழிற்பெயர், இதுகாப்பாருக்கு ஆகுபெயர். (௫௪)

பார்ப்பார்பசித்தார்தவசிகள் பாலர்கள்
கார்ப்பார்தமையாதுங்காப்பிலார் தூப்பால
நீண்டாராலெண்ணாது நீத்தவர் மண்ணாண்டு
பண்டாரம்பற்றவாழ்வார்.

(இ-ள்.) பார்ப்பார்பசித்தார தவசிகள் பாலர்கள் - பிராமணர்களும் பசித்திருக்கும் ஏழைகளும் தவம்செய்யும் துறவிகளும் ஒன்றுமறியாதசிறுவர்களும், கார்ப்பா - (வெய்யில் பனிமுதலியவை) உறைக்கவருகதுகிறவர்களும், தமையாதும் காப்பிலா - தம்மைக்காக்கும்படியான எதுவும் இல்லாதவர்களும், தூப்பா - சுத்தமானகாரியங்கள், நீண்டார் - மேம்பட்டவர்களும், எண்ணா - (இவரால் கமக்கு உதவிக்கிடைக்குமென்று) சிந்தியாமலிருக்க, நீத்தவர் - அவரவர்களுடைய துன்பத்தைப்போக்கினவர்கள், மண்ணாண்டு - பூமியையாண்டு, பண்டாரம்பற்ற - சிதிகள் சூழ்ந்திருக்க, வாழ்வார்—.

ஊண்டாரால் என்பதில் ஆல்-அசை. என்னுது என்பதற்கு தாம் அவர்களிடத்தில் கைம்மாறு வேண்டாமல் எனவும் பொருள் உரைக்கலாம்.

துப்பாலநீண்டார் என்பது எப்போதும் ஸத்காரியங்களைச் செய்தவனக்கொள்க. நன்னூல் [பொது-சூ-உசு.] இது னால் அஃறிணைப்பெயர் உயாதினை முடிபைக் கொண்டது. கார்ப்பை உடையார கார்ப்பார், காப்பு - உறைப்பு, அது சுவையுள்சேர்ந்ததாயினும் இடம்பற்றி இங்குவெயில முதலிய வற்றிற்குக் கொள்ளப்பட்டது. பண்டாரம் என்பது வட சொல். ஊனித்தவர் என்னும்பாடம் சிறப்பன்று (௫௫)

சன்றாரீன் காற்றளர்வார்சூலார் குழவிகள்
மன்றார்வளியான்மயங்கினூர்க்—காநொன்
றானீய்த்துறநோய்களைந்தார்பெருஞ்செல்வம்
கானீய்த்துவாழ்வார் கலந்து.

(இ-ள்.) சன்றார் - பிள்ளைபெற்றவர்களும், ஈன்கால்-பெறுங்காலத்தில், தளர்வார் - வருதுகிறவர்களும், சூலார் - கருவுற்றவர்களும், குழவிகள் - குழந்தைகளும், மன்றார் - புத்திகலங்கினவர்களும், வளியால் மயங்கினூர்க்கு - பிசாசு முதலியவைகளால் மயங்கினவர்களும் ஆகிய இவர்களுக்கு, ஆனொன்று - அனுகூலராயிருந்து, ஊண்சய்தது - உணவுகொடுத்தது, உறநோய் களைந்தார் - உற்றதுன்பங்களை நீக்கினவர், பெரும்செல்வம் - பெரியசெல்வத்தை, ஈய்த்து - பிறருக்குக் கொடுத்து, கலந்து - தம்சுற்றத்தோடு சேர்ந்து, வாழ்வார்—, காண் - முன்னிலையசை.

சன்— வினைத்தொகை. மன்றார்—இறந்தகால வினையாலணையும்பெயர், மாலுதல்-மயங்குதல். வளி - காற்று, பிசாசுங்களைக் காற்று வடிவாகக் கொள்வதுண்டு. (௫௬)

தனையாளர்தாப்பாளர்தாழ்ந்தவர்பெண்ணு
ருனையார்களுனென்றுமில்லார்-கிளைஞராய்
மாவலந்தனோக்கினுணையந்தார்மாக்கடல்குழ்
நாவலந்தீவாள்வாரோன்கு.

(இ - ள்.) மாஅலந்தனோக்கினுய் - மான்கள் துன்பப்படும்
படியான பார்வையுடையவளே! தனையாளர் - நிர்ப்பந்தம்
செய்யப்பட்டவர், தாப்பாளர்-சமயம்பார்த்திருப்பவர், தாழ்
ந்தவர் - கீழ்ப்பட்டவர், பெண்டிர்-பெண்கள், உனையார்கள்-
நோய்முதலியவைகளாலே வருந்துகிறவர், ஊனென்றுமில்
லார்-யாதொரு உணவுமில்லாதவர் (இப்படிப்பட்டவர்கட்கு),
கிளைஞராய் - உறவினராகி, ஊண்ஈயந்தார்-உணவுகொடுத்து
க்காத்தவர், மா கடல்குழ் - பெரியசமுத்திரம்குழந்த, நாவல்
அம்தீவு - சம்பூதவீபத்தை, நன்கு ஆள்வார் - நன்றாக ஆண்டு
வருவார்கள். ஏ - அசை.

தனையாளர் - சோறுமுதலியவற்றிற்கும் போகவொட்டா
மல் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவர். தாப்பாளர் - தாப்பு-சமயத்தை
எதிர்பார்த்தல், அதாவது எப்போது எவர் சோறுகொடுப்
பாரோவென்று எதிர்பார்த்தல். தாழ்ந்தவர் - இழிசனர் அல்
லது சோற்றுக்காகத் தம்மிடத்து வணங்கினின்றவர். உனை -
வருந்துதல், முதனிலைக்கொழிற்பெயர். தனையாளர்முதலிய
வை நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. அலத்தல் - வருந்து
தல், அலந்தவென்னும் பெயொச்சம் நோக்குஎன்னும் கார
ணப்பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நோக்கினுய் - இன்-சாரி
யை, நோக்கினுள் என்பதின் ஈற்றுளகரம் விளியில் யகரமாக
த்திரிந்தது. [பெயர் - கு - ௫௩]. (௫௪)

கருஞ்சிரங்குவெண்டொழுநோய்கல்வளிகாயும்
பெருஞ்சிரங்குபேர்வயிற்றுத்தீயார்க்-கருஞ்சிரம
மாற்றியுணைத்தவைதீர்த்தாரரசராய்ப்
போற்றியுணைப்பார்புரந்து.

இசு.

ஏலாதி மூலமும் உரையும்.

(இ-ள்.) கரும்சிரங்கு + மிகுந்த சிரங்கும், வெண்தொழுநோய் - வெள்ளைக்குட்டமும், கல்வளி - வெடிப்புக்கானும் வியாதியும், காயும் பெரும்சிரங்கு - துன்பப்படுத்துகின்ற கழலையும், பேர்வயிற்றுத்தியார்க்கு - பெரிய வயிற்றெரிச்சலும் ஆகிய இவைகளை யுடையவர்களுக்கு, அரும்சிரமம் - அருமையானவருத்தத்தை, ஆற்றி - தணியச்செய்து, ஊண் ஈத்து - ஆகாரம்கொடுத்து, அவை - அந்தநோய்களை, தீர்த்தார் - போகினவர்கள், அரசராய் - ராஜாக்களாகி, புரந்து - உலகத்தைக்காத்து, போற்றி - மேன்மைப்படுத்தப்பட்டு, ஊண் உண்பார் - இவ்வுடமாணவைகளை அனுபவிப்பார்கள்.

கருமை, பெருமை, இந்நோய்கள் மற்றநோய்களையும் கொள்ளும். பேர்வயிற்றுத்தி - அளவற்ற பசியுமாம், அதுவும் ஓர்வியாதி. கருஞ்சிரங்குமுதல் வயிற்றுத்திவரையில் உள்ளவைகளை உம்மைத்தொகையாக்கி அதன்மேல் ஆர்என்னும் பலர்பால்விசுது வந்ததாகக்கொள்க. அருஞ்சிரம மாற்றி - துன்பப்படாமல் சாந்திசெய்து, தீர்த்தல் - வேரறநாசப்படுத்தல். போற்றி - இச்செய்வினை வினையெச்சத்தைச் செயப்பாட்டு வினையெச்சமாக மாற்றிக் கொள்க. (இஅ)

காமாடார்காமியார்கல்லாரினஞ்சேரா

ராமாடா ராய்ந்தார்நெறிநின்று - தாமாடா

தேற்றா ராயின் புறவிய்ந்தார் முன்னிம்மையான்

மாற்றா ராமாற்றிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) காமாடார் - பெண்களை இச்சியாதவர்களும், காமியார் - பிறர்பொருளை இச்சியாதவர்களும், கல்லார் இனம்சேரார் - மூடர்களுடைய கூட்டத்தில் சேராதவர்களும், ஆம் ஆடார் - (தகாதபடி) நீர்வினையாட்டுச் செய்யாதவர்களும், ஆய்ந்தார் நெறிநின்று - விவேகிகள் நிற்கும் வழியில் நின்று, தாம் ஆடாது - தாம் தப்பிப்போகாமல், ஏற்றா - யாசகர்க்கு, இன்புற - சந்தோஷம் வரும்படி, ஈய்ந்தார் - கொடு

த்தவர்களும், முன் - முன்னே, இம்மையான் - இவ்வுலகத்
தில், மாற்றாமைமாற்றி - சத்துருக்களைஜயித்து, வாழ்வார் -
வாழ்வார்கள்,

முன் இம்மையான் மாற்றாமைமாற்றி வாழ்வான்பதனால்
மறுமையில் மேலாகவாழ்வது திண்ணமெனக் குறிப்பிக்
பட்டது; அல்லது முன்-முற்பிறப்பில் எனவைத்து, ஈயந்தா
ரோடும் கூட்டலாம். காமுறுதல் என்பதிற்போல சாமம்
ஆடார்என்பது காமாடார் எனக் குறைந்துவந்தது. ஆடல் -
முழுகல், தாமாடாதென்னுமிடத்தில் ஆடுதல்-அசைதல். ( )

வணங்கிவழியொழுகிமாண்டார்சொற்கொண்டு
துணங்கியநானோக்கிதுழையா-விணங்கிய
பானோக்கிவாழ்வான்பழியில்லாமன்னனாய்
நானோக்கிவாழ்வானுனித்து.

(இ - ள்.) வணங்கி - பெரியோர்க்கு வணக்கஞ்செய்து,
வழிஒழுகி - நல்லவழிகளைஆசரித்து, மாண்டார் சொல் கொ
ண்டு - மேன்மையானவர்களுடைய பேச்சை ஏற்றுக்கொ
ண்டு, துணங்கிய நூல்நோக்கி - துட்பமான சாஸ்திரங்
களைப்பார்த்து, துழையா - அந்நூல்களின்பொருளிலே துழை
ந்து, இணங்கியபால்நோக்கி - தமக்கு ஒத்தருணங்களைக்கண்
டறிந்து, வாழ்வான் - வாழ்கிறவன், (மறுபிறப்பில்) பழியில்
லாமன்னனாய் - குற்றமற்ற அரசனாகி, நூல் துனித்து நோ
க்கி - நல்லசாஸ்திரமுறைகளை துட்பமாகக்கண்டறிந்து, வாழ்
வான்—.

குருமுதலானவர்களுக்கு வணங்கி அவர்சொற்படி நூல்
பொருள்களையறிந்து சரியானவழியில் நடப்பவன் மறுபிறப்
பில் அரசனாகிச் சாஸ்திரமுறைப்படிக்குடிகளை ஆண்டுவாழ்
வானென்பது கருத்து.

மாண்டார்—மாண் - பகுதி, ட் - இடைசீலை, ஆர் - விசுதி.
இறந்தார், என்னும் பொருளில் மாள் - பகுதி. துணங்கிய—
துணங்கு, பகுதி, இன் என்னும் இடைசீலையில் ஈறுகெட்

இசு ஏலாதி மூலமும் உரையும்.

டது, அ - பெயசொச்சவிசுதி. இணங்கிய என்பது மிபபடியே, பழிக்கப்படுவது பழி, செயப்படுபொருள் விசுதி புணர்ந்து கெட்டது! துனிதது—துனி - பகுதி. (சு0)

பெருமைபுகழறம்பேணுசசினமுற்ற
அருமைதூல்சாலபில்லாசாரி-னிருமைக்கும
பாவமபழிபுகைசாககாடே கேடச்சம -
சாபம்போற்சாருஞ்சலித்து.

(இ-ள்.) பெருமைபுகழ்அறம் - பெருந்தன்மை கோத்தி தரு மம்ஆகிய இவைகளை, பேணு - பரிபாலிக்காத, சினம் - கோப மானது, முற்ற - அதிகப்படுவதனால், அருமைதூல் - அருமை யான சாஸ்திரங்களினது, சாலபு - பொருள்மேன்மை, இல லா - இல்லாதவாகள, சாரின் - சோந்தால், இருமைக்கும் - இம்மை மறுமையென்கிற இரண்டிலும், பாவமே - பாவமும், பழியே - துஷ்டனையும், பகையே - விரோதமும், சாக்காடே - மரணமும், கேடே - கேடும், அச்சமே - பயமும் (ஆகிய இவைகள்), சாபம்போல - (முனிவரிட) சாபத்தைப்போல, சலித்து - கோபித்து [உக்கிரமாகி], சாரும் - சேரும்.

ஒருவனிடத்து அயோக்கியாசோந்தால அவனுக்குப் பாவ முதலிய ஆறும்சேருமென்பதாம்.

கோபமுண்டானவனுக்குப் பெருமை கோத்தி தருமம் இம் மூன்றாம் கெடுமாதலால் பேணுசசினமென்றார். பேணுதலை றம் என்னும் பாடம் நேரன்று. சார்பிலலானொவும் பாடம். இருமைக்கும் — குவ் வருபு இடப்பொருளில்வந்தது சாக் காடே என்பதிலுள்ள ஏகா எண்ணிடைச்சொலலைப் பிரித் துப் பாவமுதலியவற்றோடும் கூட்டுக. சாக்காடு—தொழி ற்பெயர், காடு - விசுதி. (சுக)

ஆர்வமேசெற்றங்கதமேயறையுங்கால
ஓர்வமேசெய்யுமுலோபமே-சீர்சாலா
மானமேமாயவுயிர்க்குனமென்னுமே
ஊனமேதீர்ந்தவரோத்து.

ஏலாதி மூலமும் உரையும். இன்

(இ - ள்.) ஊனம்தீர்ந்தவர் - குற்றமில்லாதபெரியோர்களுடைய, ஒத்து - சாஸ்திரங்கள், ஆர்வமே - தன் சுற்றத்தாரிடத்தில் அன்பும், செற்றம் - பகைபாராட்டுதலும், கதமே - கோபமும், அறையுங்கால் - பேசுங்காலத்து, ஆர்வமே - ஒரு பக்கத்தில்சார்தலும், செய்யும் உலோபமே - மனதறித்துசெய்கிற உலோபகுணமும், சீர்சாலாமானமே - சிறப்புமிகாத கெர்வமும், மாயஉயிர்க்கு - மாயமுள்ள ஆத்துமாக்களுக்கு, ஊனம்என்னும் - தாழ்மையென்றுசொல்லும்.

சுற்றத்தாரிடத்து அன்பு உண்டாயின் அவர்செய்யும் குற்றமெல்லாம் அங்கீகரிக்கப்படுமாதலால் அதுகடியத்தக்கதாம்.

ஏகாரம்—எண்ணிடைச்சொல். என்னுமே, ஊனமே இரண்டிலும் ஏகாரம் அசை; ஊனமே என்பதில் ஏகாரம் முற்றுப்பொருளில் வந்ததெனவும் சொல்லலாம். ஒதப்படுதலால் ஒத்து. மாய உயிர்க்கு—அநாதியாய் மாயைக்கு உட்பட்டதாதலால் மாய உயிரென்னப்பட்டது. மாய - சாக எனப் பொருள்கொண்டு சாவதற்கு ஏதுவான ஊனமெனவு முரைக்கலாம். (சுஉ)

கூத்தும்விழவுமணமுங்கொலைக்களமு
மார்த்தமுனையுள்ளும்வேறிடத்து-மோத்த
மொழுக்குமுடையவர்சொல்லாரோசொல்லி
னிழுக்குமிழுவந்தரும்.

(இ - ள்.) கூத்தும் - கூத்தாடுமிடத்திலும், விழவும் - திருவிழாநடைக்குமிடத்தும், மணமும் - கலியாணம் நடக்குமிடத்தும், கொலைக்களமும் - சண்டைநடக்குமிடத்தும், ஆர்த்த - வீரவாதம்செய்கிற, முனையுள்ளும் - பகைவரிருக்குமிடத்தும், வேறிடத்தும் - இப்படிப்பட்ட வேறிடத்திலும், ஒத்தம் ஒழுக்கு முடையவர் - வேதமும் நன்னடக்கையு முடையவர்கள், சொல்லார் - நல்ல உபதேசங்களைச் சொல்லமாட்டார்கள், சொல்லின - சொன்னால், இழுக்கும் - தாழ்மைமையும், இழவும் - பொருட்சேதத்தையும், தரும் - (அப்படிச்சொல்வதானது) உண்டாக்கும்.

சொன்னபடி தவம்செய்தால் மோகஷம் உண்டாகும் என்று சொன்னார்பெரியோர்கள் என்பது கருத்து.

இது அருகமதக்கொள்கையைக் குறிப்பி்க்கின்றது. உடைத்து—இதனை இங்கே தொழிற்பெயாபோலக் கொள்க. மாயையினின்றும் விடுபடுதலால் வீடு. (௬௫)

காலனாரீடறுத்தல்காண்குறின்முற்றுணர்ந்த
பாலனார் தூலமர்ந்துபாராது-வாலிதா
ஊறுபாடில்லாவுயர்தவந்தான்புரியின்
ஏறுமாமேலுகமோர்ந்த.

(இ-ள்.) காலனார் - யமனுடைய, ஈடு அறுத்தல் - வலிமை நீக்குதலை, காண்குறின்-காணவேண்டுமாயின், முற்று உணர்ந்த பாலனார் - எல்லாமறிந்த தன்மையுடையவரையும், தூல் - அவர் சொல்லிய சாஸ்திரத்தையும், அமர்ந்து - பொருந்திப் பார்த்து, பாராது -(அதிற்சொன்னகாரியம் அருமையானதென்று) யோசிக்காமல், வாலிது ஆ - சத்தமாக, ஊறுபாடு இல்லா - தீமைஇல்லாத, உயர்தவம் - உயர்ந்ததவத்தை, தான்புரியின் - தான்செய்வானாயின், ஓர்ந்து - மேன்மையறிந்து, மேல்உலகம் - மோகஷஉலகத்தில், ஏறும் - ஏறுவான்.

ஒருவன் யமதண்டனைக்கு உட்படாமல் தன்பிறப்பை நீக்க யத்தனித்தால், பெரியோர் தூல்களை யறிந்து அதிற்சொல்லியதவம் வருத்தமென்று நினைத்துப் பின்வாங்காமல் அதை அனுட்டிக்கவேண்டும், அப்படி அனுட்டிப்பவன் மோகஷம் பெறுவா னென்பது கருத்து.

காண்குறின்—காண்கு காணுதலை எனத் தொழிற்பெயராகக் கொள்க. காலனார், பாலனார்,—ஆர் விருதி உயர்வைக் காட்டவந்தது. பாலனார், காலனார், அண்ணன்மார், தோழன்மார் என்பவைபோல் ஒருமைமேற் பன்மைவிருதி வந்தது. வாலிது—வால் - பகுதி, இ - சாரியை, து - ஒன்றன்விருதி, இக்குறிப்புமுற்று ஈறுகெட்ட வினையெச்சமுான ஆ என்பதோடு சேர்ந்து வினையுரியாசின்றது. (௬௬)

பொய்தீர்புலவர் பொருள் புரிந்தாராய்ந்த
மைதீருயர்கதியின் மாண்புரைப்பின்-மைதீர்
சுடரின்று சொல்லின்று மாறின்று சோர்வின்
றிடரின்றினிதுயிலுமின்று.

(இ - ள்.) பொய்தீர்புலவர் - பொய்யறிவுதீர்ந்த வித்வான்
கள், பொருள் புரிந்து - பொருளாக விரும்பி, ஆராய்ந்த -
சோதித்தெடுத்த, மைதீர் - அஞ்ஞானமில்லாத, உயாகதியின்-
மோக்ஷத்தினது, மாண்பு - பெருமையை, உரைப்பின் -
சொன்னால், (அங்கே) மைதீர் - இருணைக்குகிற, சுடர் இன்
று-பிரகாசமில்லை, சொல் இன்று - பேச்சில்லை, மாறு இன்று-
மாறுபடுதலில்லை, சோவு இன்று - தளர்ச்சியில்லை, இடர்
இன்று - துன்பமில்லை, இனிதுயிலும் இன்று - இனிமையான
துக்கமுமில்லை.

மற்றப்பொருள்கள் பொருளல்ல, இதுவே பொருளென்று
பெரியோர் கொண்டாடின மோக்ஷத்தின் சிறப்பு எத்தன்
மையதென்றால், "அது சுயம்பிரகாசமாகையால் அங்கே அதை
விளக்கும்படியான வேறொரு வெளிச்சமுமில்லை, அதனை இத்
தீர்மையதென்று சொல்வதற்குச் சொல்லுமில்லை, அதற்கு
வளர்தல் தேய்தலாகிய மாறுபாடுமில்லை, அங்கே நித்திய சந்
தோஷமாதலால் அதற்கு விரோதமான தளர்ச்சியில்லை,
பகைமுதலியவற்றால் உண்டாகும் துன்பமுமில்லை, ஞான
விரோதமாய் இருளுக்குச் சமானமான துக்கமுமில்லை யென்
ப்தாம். இங்கு சுழுத்தியில் நமக்கு ஒரு இனிமைதோன்றுவ
துபற்றி இனிதுயிலென்றது.

உயர்கதி-பண்புத்தொகை. தீர் - வினைத்தொகை, இன்
று - எதிர்மறை ஒன்றன்பால் குறிப்புவினைமுற்று. துயிலும்
எச்சுடம்மை, "செவ்வெணீற்றதாமெச்சுடம்மை" யென்பத
னால் இது செவ்வெண்ணின் ஈற்றிலேவந்தது. "(சுஎ)

உரையும் வெம்மணலீர்மணி துங்கலும்
நரும்புகையிருளோடிருணால்-ஆராய்ந்

தழிகதியிம்முறையானுணராதைந்தார
இழிகதியிம்முறையானேழு.

(இ - ள்.) கூ அம்பு - கூமையான அம்புகளும், வெம்மணல் - உக்கிரமான மணலும், நாமணி - குளிர்ச்சியான மணியும், தூங்கலும் - மயங்கிக்கிடத்தலும், நருமபுகை - துன்பப்படுத்திவரும் புகையும், இருளோடு - சாதாரணமான இருட்டும், இருள் - பேரிருளும் என, தூல் ஆராயகது - சாஸ்திரங்களைச் சோதித்து, அழிகதி - பிராணிகள அழியுமபடியான கதிகளை, இம்முறையான் - இந்தக்கிரமத்தினால், ஆனாரா அறைந்தார - பெரியோர் சொன்னார்கள், இழிகதி - நரகங்கள், இம்முறையான் - இவ்வகையினாலே, ஏழு - ஏழாயிருக்கின்றன.

முற்பாடமுல மோக்ஷத்தினபெருமையைச் சொல்லினா,
இப்பாடமுல் நரகத்தினிழிவைச் சொல்லுகிறார்.

நாற்புறமும் அம்பு நாட்டப்பட்டு எப்புறம் சென்றாலும
குததுமபடியான இடமொன்று, நெருப்பிறகாய்ச்சின மண
விறுக்கு மிடமொன்று, பொறுக்கக்கூடாத குளிராத்தரும
படியான மணிககல் இருக்குமிடமொன்று, ஒன்றும் தோன்
சூமல் மயங்கி வருந்திக்கிடக்கத்தக்க விடமொன்று, துன்பப்
படுத்தும புகைக்குழந்த விடமொன்று, சாதாரணமான இரு
ள்குழந்த விடமொன்று, தன்னுடம்பும தனக்குத் தெரியா
திருக்கும்படியான பேரிருள் சூழ்ந்த விடமொன்று, இப்படி
ஏழுவிதமான நரகங்களுண்டு என்று பெரியோர் கூறினர் என்
பதாகுத்த.

வெம்மணல் - வெம்மையான மணலெனவிரியும். நாமணி
- நாமென்பது நானே நின்றது. அழிகதி, இழிகதி, - இவ்வி
ரண்டும் விளைத்தொகைத்தொடர். (ச-அ)

சாதல்பொருள்கொடுத்தலின்சொற்புணர்வுவத்தல்
நோதற்பிரிவிற்கவறலே-ஒதலின்

அன்புடையார்க்குள்ளனவாறுகுணங்காத
மென்புடையார்வைத்தவ்விரித்து.

(இ - ள்.) சாதல் - தன் நண்பன் இறந்தால் இறத்தலும், பொருள்கொடுத்தல் - பொருளில்லாத விடத்துப் பொருள் கொடுத்தலும், இன்சொல் - இனிமையான சொற்களைச் சொல்லுதலும், புணர்வு உவத்தல் - சேருதலைச் சந்தோஷித்தலும், நோதல் - வருத்தத்தில் வருந்துதலும், பிரிவில் - அவர் பிரியுமிடத்து, கவறலே - கவலைப்படுதலுமாகிய, ஆறுகுணம் - ஆறு நற்குணங்கள், அன்புடையார்க்கு - நேசமுடையவர்களுக்கு அல்லது அன்புடைய பெண்டிர்க்கு, உள்ளன ஆக - இருக்கின்றனவென்று, மெல்புடையார் - சாந்தமான திறத்தை யுடைய பெரியோர், ஓதலின் - சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவதனுலே, விரித்துவைத்தாரா - விவரித்து ஏற்படுத்தினார்கள்.

இவ் வாறுகுணங்களும் நண்பர்களுக்கு அல்லது அன்புடைய பெண்டிர்க்கு உரியனவென்று பெரியோர் சொன்னார்களென்பது கருத்து.

கவறல் - தொழிற்பெயர்; கவல் - பகுதி, தல் - விகுதி, விகுதியின் தகரம் நகரமானதும் பகுதியின் லகரம் கெட்டதும் சந்தி. [மெய்-ஞ. ஈச, உசு.] (௬௬)

எடுத்தன்முடக்கனிமிர்த்தனிலையே
படுத்தலோடாடல்பகரின் - அடுத்தியிர்
ஆறுதொழிலென்றறைந்தாருயர்ந்தவர்
வேறுதொழிலாய்விரித்த.

(இ-ள்.) எடுத்தல் - அவ்வகளைத் துக்குதலும், முடக்கல் - முடக்குதலும், நிமிர்த்தல் - அவைகளை நிமிரச்செய்தலும், நிலையே - நிலையாகவைப்பதும், படுத்தலோடு - கீழாக் குதலும், ஆடல் - ஆடுதலும், என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட, தொழில் - தொழில்கள், ஆறு - அறுவகைப்படும், விரித்துப் பகரின் - விரித்துச்சொல்லுமிடத்து. உயிர் அடுத்து - ஆத்தமாக்களைச் சேர்ந்து, வேறுதொழிலாய் - வெவ்வேறு தொழில்களாக, உயர்ந்தவர் - (தொழிலின்பேதல்களைக் கண்டறிந்த) பெரியோர்கள், அறைந்தார் - சொன்னார்கள்.

பொதுவாய் உயிராகளின் தொழில ஆறாறாவும் விரித்துச்
சொன்னால் பலவகைப்படும் என்று இவரு கவிசொன்னது
கன்மை தீமைகளைச் செய்யும் முறையால் பலவுண்டென்ப
தற்கு. (௭௦)

ஐயமேபிசசையருநதவர்க்குணடை
ஐயமேயின்றியறிந்திநதான்-வையமும்
வாணுமவரிசையாறறாணாளுமே
யீனமேயின்றியினிது

(இ-ள்.) ஐயமே - (கூன்குருடு முதலியோர்க்குக் கொடுக
கும்) ஐயமும், பிசசை - (தவசிமுதலியோர்க்குக் கொடுக்கும்)
பிசசையும், அரும்பதவாகு - அருமையான தவசிகளுக்கு,
ஊண் - உணவும், ஆடை - (வஸ்திரமில்லாக்கு)வஸ்திரமும்,
ஐயமே இன்றி-சகதேகம் எவ்வளவேனுமில்லாமல், அறிநது -
(கொடுத்ததனுள்வரும் பிரயோஜனத்தை) அறிநது, ஈந்தான்-
கொடுத்தவன், வையமும் வாணும - பூலோகத்தையும் தேவ
லோகத்தையும், வரிசையான் - முறையாலே, நானும் - எப
போதும், ஈனமேஇன்றி - குறைவில்லாமல், இனிது - சக
தோஷமாக, ஆளும் - ஆளுவான் தான் - அசை.

இவ்வுலகத்தி லிருக்குமளவும் இவ்வுலகத்தையும் இறந்த
பின் வானத்தையுமென்று சொல்லவந்தவா வரிசையா யெ
ன்றார். நானும்—உம்மை முறறுபபொருளில்வந்தது. இனி
து—இனிமையென்னும் பண்படியாகப்பிறந்தபெயர், வருவிக
கப்பட்ட ஆக என்பதோடு சோகது வீணையுரி யாயிற்று. இதில்
காற்பொருளே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் கழு
கந்தோடட மென்பதுபோல் ஏலாதியென்னக் குறைவில்லை.

நடப்பார்க்குணல்லபொறைதாங்கினுர்க்குண
கிடப்பார்க்குண்கேளர்க்குண்கேழன-றுடற்சார்ந்த
வானகத்தார்க்குணைமறுதலையார்க்குணமைத்தான்
தானகத்தேவாழ்வான்க.

(இ-ள்.) நடப்பார்க்கு - வழிகடப்பவர்க்கு, ஊண் - உணவும், நல்லபொற்றைதாங்கினார்க்கு - நல்ல பாரத்தைச் சமந்தவர்க்கு, ஊண் - , கிடப்பார்க்கு - (நோவுபட்டிக்) கிடப்பவர்க்கு, ஊண் - , கேளிர்க்கு - பந்துக்களுக்கு, ஊண் - , கேடுஇன்று - கெடுதிஇல்லாத, உடல்சார்ந்த - தேகத்தைப்பெற்ற, வானகத்தார்க்கு - பிதிாக்களுக்கு, ஊண் - , மறுதலையார்க்கு - தேசாந்தரிகளுக்கு, ஊண் - , அமைத்தான் - கொடுத்தவன், அகத்தே - இலலறத்திலிருந்து, தக - தகபடி, வாழ்வான் - .

இன்று - “குறிப்புமுற் றீரொச்சமாகலு முளவே” என் கிற விதியால் இங்கு பெயரொச்சமா நின்றது. கேடென்பது நகாதினா முதலியவற்றிற்குமாம். (௭௨)

உணராமையாற்குற்றமோத்தான்வினையாம்
உணரான்வினைப்பிறப்புச்செய்யும்-உணராத
தொண்டிருந்துன்பந்தொடரும்பிறப்பினுன்
மண்டிலமுமாகுமதி.

(இ - ள்.) உணராமையால் - அறியாமையால் குற்றம் - (காமம் வெகுளிமயக்கமென்னும்) குற்றங்கள்(உளவாம்); ஓத்தான் - கல்வியறிவினாலே, வினை - சீலமாகிய நல்வினை, ஆம்- உண்டாகும்; உணரான்வினை - அறியாதவனுடைய செய்கைகள், பிறப்புசெய்யும் - பிறப்பை உண்டாக்கும்; பிறப்பினுன் - , உணராத - அறியக்கூடாத, தொண்டு இரும் துன்பம் - ஒன்பதாகிய பெரியதுன்பங்கள், தொடரும் - சேரும்; (அன்றியும்) மண்டிலமும் - பஞ்சு பரிவர்த்தனையும், ஆகும் - உண்டாகுமென்று, மதி - நினை.

காமமாவது பெண்டிராசை, வெகுளி - அடங்காக்கோபம், மயக்கம் - ஒன்றை ஒன்றாக நினைத்தல், இவை அறியாமையால்வரும்; கல்வியினாலேயோ இவற்றிற்கு விரோதமான நற்குணங்களுண்டாம். ஆதலால் அறியாதான் செய்யுங் காரியங்கள் பிறப்புக் கெடுவாம், அப்பிறப்பினால் ஒன்பது பெரு

ந்துன்பங்களுண்டாம். பெருகதுன்ப மொன்பதாவன : உயி
ரும் உயிரில்லாதனவும், புண்ணியமும் பாவமும், முறறுஞ்
செறிப்பும், கடடு முதிர்ப்பும், வீடுமென விவையென்று ப
ழைய உரையிலெழுதி யிருக்கின்றன. இவறறுள, உயி-உயிரு
ளவாயிருத்தல்; உயிரில்லாதன - உயிரில்லாத கல் முதலியவா
யிருத்தல்; பாவத்தோடொக்க புண்ணியமும் மறுபிறப்புக
ளுக காரணமாதலால் துன்பமெனப்பபட்டது. முற்று-முற்
றுதல், அதாவது காளுக்குநாள் வேறுபடுதல்; செறிப்பு - ஆயு
தங்களால் உண்டாகும் துன்பம், கடடு - சமசாரபாதம்; மு
திர்ப்பு - கலககம், வீடு - மரணம் எனப் பொருள் தோன்று
கின்றது.

பஞ்ச பரிவாத்தனைகளாவன. கருமம், அவித்தை, வாஸனை,
உருசி, மாயாசம்பந்தம் இவைகளாம். அவித்தை - அருஞா
னம், வாசனை - பழக்கம், உருசி - பிரியம், கருமத்தால் அவித்
தையும், அவித்தையால் வாசனையும், வாசனையால் உருசியும்,
உருசியால் மாயாசம்பந்தமும், மறுபடி மாயாசம்பந்தத்தா
ல் கருமமும் என்று இப்படி இவை சக்கரம்போலச் சுற்றிவ
ருவதனால் பரிவாத்தனை யெனறது. (௭௩)

மனைவாழ்ககைமாதவமென்றிரண்டுமாண்ட
வினைவாழ்க்கையாகவிழைப-மனைவாழ்ககை
பற்றுதலினறிவிடுதலமுறசொல்லுமேல
பற்றுதல்பாத்திறவம்.

(இ - ள்.) மனைவாழ்க்கை - இல்லறத்திலிருந்து வாழ்வது,
மாதவம்-(அறவறத்திலிருந்து) பெரியதவம் செயதல், என்று
இரண்டும் - எனறுசொல்லப்பட்ட இரண்டும், மாண்டவினை-
மாட்சிணமப்புட்புவினைவினால் உண்டான, வாழ்க்கையாக-வா
ழ்வாக, விழைப-விரும்புவாராக, மனைவாழ்ககை-மனைவாழ்
கையானது, பற்றுதல்-(பொருளின்மேற்) பற்றுடையனாய்
நடப்பது; முற்சொல் - முன்சொல்லப்பட்ட (மேன்மையான
தவமானது), இன்றிவிடுதல் - (அப்பற்றுதல்) இல்லாமல் விடு

ஶ்லாசம், புாததில தவம் - யோகப்பியாசமானது, மேல்பற்று
தல - (உலகினுச்சி)மேல் பற்றுதலேததரும்.

மனைவாழ்க்கையும் தவமும் நல்வினையாலாவன; அவற்றுள்
மனைவாழ்க்கை பொருளைப்பற்றிநிற்பதாதலால் சிறப்பன்று.
மாதவமானது அதனைவிடடிருபதது, அது மோக்ஷத்தைத்
தருவதனால் சிறந்ததென்பதாம்.

மா தவம்—உரிசொற்றொடா. மஹாதபஃ எனனும் வட
சொற்றிரிபு மனைவாழ்க்கை மாதவம்—பெயாசசெவ்வெண்,
ஆதலின் “பெயாசசெவ வெண்ணே யென்றவெனானெண்
னான்கும் தொகைபெறும்” என்கிற விதியால் தொகைபெற
றன. விழைப—பலாபால் வினைமுற்றது, ப - விசுதி. மேல்
என்பது இரண்டிடத்தில ஈட்டப்பட்டது, இரண்டாவதில்
மேலுலகத்திற்கு ஆகுபெயா. பாத்தில் தவம் — பாத்தில் -
மோக்ஷம், அதற்குக்காரணமாகிய தவம் [யோகம்]. (எசு)

இடைவனப்புநதோள்வனப்புமீழ்வனப்பும்
நடைவனப்புநாணின்வனப்பும்-புடைசால்
கழுத்தினவனப்பும்வனப்பலலவெண்ணே
டெழுத்தினவனப்பேவனப்பு.

(இ-ன்.) இடைவனப்பும் - இடையினழகும், தோள்வனப
பும் - புஜத்தினழகும், ஈழ்வனப்பும் - பெருமையின் அழ
கும், நடைவனப்பும் - நடையினது அழகும், நாணின்வனப
பும் - நாணத்தினால் உண்டாகும் அழகும், புடைசால் கழுத
தின்வனப்பும் - பக்கங்கண் மேம்பட்ட கழுத்தின் அழகும்,
வனப்பு அலல - அழகாகமாட்டா எனனோடி - கனிதனா
லோடு, எழுத்தின்வனப்பே - இலக்கணத்தின் அழகே, வன்
ப்பு - அழகாம்.

மற்ற அழகுகள் அழகல்ல, என்னுமெழுத்தும் கற்றிருப்
பதற்காக அழகே அழகாமென்பதாம். (எடு)

கூடி

ஏலாதி மூலமும் உரையும்.

அறுவர்தந்துலுமறிந்துணர்வுபற்றி
மறுவரவுமாறானீக்கி-மறுவரவின்
மாசாரியனாமறுதலைச்சொல்மாற்றுதலே
ஆசாரியனதமைவு.

(இ-ள்.) அறுவர்தம்னாலும் - அறுசமயத்தாருடைய சாஸ்
திரங்களையும், அறிந்து - ஆராய்கதறிந்து, உணர்வுபற்றி -
நல்ல விவேகத்தையடைந்து, மறுவரவு - குற்றமுடைய பொ
ருள்களையும், மாறான-விரோதமான பொருள்களையும், நீக்கி-
தள்ளி, மறுவரவு இல் - மறுபிறப்பிலலாத, மாசாரியன் ஆ-
சிறந்தநடக்கை யுடையவனாகி, மறுதலைச்சொல் மாற்றுதலே-
விரோதமானசொற்களை வரவொட்டாமல் செய்தலே, ஆசா
ரியனது அமைவு - ஆசாரியனுடைய இயல்பு.

ஆசாரியனுக்கு இருக்கவேண்டிய இலககண மென்னவெ
ன்றால், எல்லாச சாஸ்திரங்களையும் கற்றறிந்து, அவற்றுள்
குற்றங்களையும் விரோதங்களையும் தள்ளி, தான் சரியான
நடக்கை யுடையவனாகிச் சீஷரிடத்தில் தோந்தபொருளு
க்கு மாறான சொற்கள் வரவொட்டாமல் காத்து உபதேசி
ப்பதேயாம்.

மறுக்கப்படுவதாகையால் மறு - குற்றம், செயப்படுபொ
ருள் விசுதிபுணர்ந்து கெட்டது. மாறு ஆன - பலவின்பாற
பெயர், இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை விரியுமிடத்து அற
றுசசாரியைபெற்று மாறானவற்றை யெனவிரியும். மாறு -
விகாரப்பட்ட முதனிலைத் தொழிற்பெயர், சாரி - சரிதை,
மறுதலை - மறுதலித்தல். (எசு)

ஒல்லுவநல்லவுருவவேற்கண்ணினாய்
வல்லுவநாழிவகையினால்-சொல்லின்
கொடையினும்போகஞ்சுவர்க்கந்தவத்தால்
இடையாத்வத்தினுள்வீடு.

(இ-ள்.) ஒல்லுவ - (ஒன்றோடொன்று) இயைந்தனவான,
நல்ல உருவ - நல்ல வடிவத்தை உடைய, வேல்கண்ணினாய் -

வேல்போன்ற கண்ணை உடையவளே! வல்லுவ - நல்ல தூலக
னை, நாடி - ஆராயந்து, வகையினால் - (சொல்லத்தக்க) வகை
யினால், சொல்லின் - சொன்னால், கொடையினால் - கொடுப்
பதனாலே, போகம் - நல்ல அனுபவமும், தவத்தால் - தவத்
தினால், சுவாக்கம் - சுவர்க்கமும், இடையாத்தவத்தினால் -
வேறுபாடடை யடையாத தவத்தினால், வீடு - மோகனமும்,
(உண்டாகும்.)

ஒல்லுவ—பெயசொச்சம், கண் என்னும் பெயரைக்கொ
ண்டு முடியும்; ஒல்லு - பகுதி. உருவ—இது குறிப்புப்பெய
சொச்சமாம், அல்லது உருவம் என்பது நுகரக்கூடாது. வல்
லுவ - வினையாலுணையும் பலவிற்பாற்பெயர், இரண்டாம்
வேற்றுமைத்தொகை. (என)

நாறகதியுந்துன்பநவைதீர்த்தலவேண்டுவான்
பாற்கதியின்பாறபடவாராயந்து-நாறகதியின்
எல்லையுயர்ந்தார்தவமுயலின்மூன்றைநதேழ்
வல்லேவீடாகும்வகு.

(இ - ள்) நாற்கதியும் - (தேவாகதி மனிதர்கதி விலங்கு
கதி தாவரகதி ஆகிய) நாறகதிகளும், துன்பம் - துன்பத்
தையே உடையனவாம்; நவைதீர்த்தல் வேண்டுவான் - இத்
துன்பங்களைத்தீர்க்க விரும்புகிறவன், பாற்கதியின் - இப்படி
பபட்ட பிரிவினையுடைய கதிகளினது, பாறபட - (கூறுபாடு
கள்) பிறழாமலிருக்கும்படி, ஆராயந்து - சோதித்தறிந்து,
துற்கதியின் - சாஸ்திரங்களின் வழியினாலே, எல்லை உயர்ந்
தார - அவற்றின் எல்லைகளைக்கண்டு உயர்ந்த முனிவா செய்
யும், தவம் - தவத்தை, முயலின் - செய்ய முயல்வானாயின்,
மூன்று ஐந்து ஏழ் - மூன்றாவது ஐந்தாவது ஏழாவது ஐக்கண்
களில், வல்லை - திடமாக, வீடு ஆகும் - மோகனம் உண்டா
கும், (என்று) வகு - விரித்துச்சொல்லு.

கதி-பிறப்பு. இப்பிறவித்துன்பங்களை நீக்க விரும்புகிறவன்
இவைகளைக் கிரமமாக ஆராய்ந்து, சாஸ்திரங்கள் சொல்லிய

படி ஓயர்ந்தவா செய்யும் தவத்தைச செய்தால், மூன்றும்பிர
பயிலாவது ஐந்தாம் பிறப்பிலாவது ஏழாம் பிறப்பிலாவது
அவசியம் மோக்ஷமடைவானென்பதாம் (எஅ)

தாயிழந்தபிள்ளை தலையிழந்தபெண்டாட்டி
வாயிழந்தவாழ்வினார்வாணிகம்-போயிழந்தார்
கைத்துண்பொருளிழந்தார் கண்ணிலவர்க்கீயந்தார்
வைத்துவழங்கிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) தாயிழந்தபிள்ளை - தாயில்லாத பிள்ளையும், தலை
இழந்த பெண்டாட்டி - தலைவனை இழந்த பெண்பிள்ளைகளும்,
வாயிழந்த வாழ்வினா - வாயில்லாத வாழ்க்கையுடைய ஊ
மைகளும், வாணிகம்போய - வாத்தகம் செய்யப்போய், இழ
ந்தார் - பொருளிழந்தவரும், கைத்துணை பொருள் இழந்
தார் - கையிலுள்ள உணவுக்கு ஆதாரமான பொருள்களை
யிழந்தவர்களும், கண்ணிலவர்க்கு - கண்ணிலலாதவாகளுமா
கிய இவர்களுக்கு, ஈயந்தாரா - பொருளாததவாகள, வைத்
து வழங்கி - மறுபிறப்புக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து
வைத்து, வாழ்வாரா - வாழ்வார்கள.

பெண்டு ஆட்டி - பெண்தன்மையை ஆளபவள் (எஅ)
சாககாடுகேடுபகைதுன்பயின்பமே
நாக்காடுநாட்ட றைபோகருமென-நாக்காட்ட
நட்டார் ககியையிறமக்கியைந்தகூறுடம்
பட்டார்வாய்ப்பட்டதுபண்பு.

(இ-ள்.) சாக்காடு - மாணமும், கேடு - கெடுதியும், பகை -
விரோதமும், துன்பம் இன்பமே - துன்பமும் இன்பமும்
நாக்கு ஆடு - சொல்லப்படுகிற, நாடு அறை - நாட்டார்சொ
லும் சொல்லில், போகரும் - போகுதலும், என்னாக்காட்ட
என்றசொல்லப்பட்ட இவை, நட்டார்க்கு-கினைதிர்களுக்கு
இயையின் - பொருத்தினால், தமக்கு இயைந்தகூறு - தம
ருப் பொருத்தின பாகமாக, உடம்புட்டார்வாய் - உடம்புட்
கூறிடத்து, பட்டது - உள்வதுதான், பண்புநுண்மம்.

தம்முடைய நேசர்க்குநேர்ந்த சாக்காடிமுதல் போக்களவா யுள்ள துன்ப விற்பங்களைத் தமக்கு நேர்ந்தவையாக உடம்பிடு வதே குணமென்பதாம்.

கேடாவது பொருளிழக்கை முதலியன. துன்பம் — நோய் முதலியன, நாக்காடு—நாக்கு ஆடுதல், பேசுதல். நாட்டறை போக்காவது—நாட்டார்சொல்லும் புகழுக்கும் நிறைதக்கும் உட்படுவது. நாக்கு ஆட்ட—ஆட்ட - ஆட்டின, பலவின்தால் வினையாலணையும்பெயர். வாய்—ஏழனுருபு. (௮௦)

புலையாளர் புண்பட்டார்கள் கெட்டார் போக்கில்
நிலையாளர் நீர்மையிழந்தார் - தலையாளர்க்
கூண்கொடுத்தாற்றாயுதவினார் மன்னராய்க்
காண்கொடுத்துவாழ்வார்கலந்து.

(இ-ள்.) புலையாளர் - நீசர்களும், புண்பட்டார் - புண்பட் டவர்களும், கண்கெட்டார் - குருடர்களும், போக்கில் நிலை யாளர் - தேசயாத்திரை செய்கிறவர்களும், நீர்மை இழந் தார் - மேன்மை இழந்தவர்களும், தலையாளர்க்கு - மேம்பட் டவர்களும் ஆகிய இவர்கட்கு, ஊண்கொடுத்து - உணவு அளி த்து, ஊற்றாய் - ஆதரவாய், உதவினார் - உபகாரம் செய்த வாகள், மன்னராய் - ராஜாக்களாகி, கொடுத்து - (பலர்க்கும் வேண்டியவைகளைக்) கொடுத்து, கலந்துவாழ்வார் - (தம் உற்றா ருடன்) கூடிவாழ்வார்கள். காண் - அசை.

தாழ்ந்தவர், நோய்ப்பட்டவர், பொறிகெட்டவர், யாத்திரை செய்பவர், மேன்மையாயிருந்து அதனையிழந்தவர், மேலான தவசி முதலானோரை ஆதரித்தவர்கள் அரசராய் வாழ்வார்க ளென்பது கருத்து.

புலையென்பது யாரும் லக்ஷியம்பண்ணு திருக்கும்படியான தாழ்மை. போக்கில் நிலை - பலவிடத்திற்கும் போவதில் நிலைமை. ஊற்று — ஊன்றுவது, ஆதரவென்பதுபொருள்; ஊன்று என்பதில் னகரம் வலிந்தது, ஊற்று கர்த்தாபிவா

ருள் விசுவாமிதரன் புணர்ந்தகெட்டது; முதனிலைத் தொழிற்பெயரு
மாம், ஆதரவுக்கு ஆகுபெயர்.

* தமிழாசிரியர் மகனார் மாக்காயனார் மாணக்கர்

கணிமேதையார்செய்த

ஏலாதி முற்றிற்று.

இல்லறநூலேற்றதுறவறநூலேயுங்கால்
சொல்லறநூல்சோர்வின்றித்தொக்குரைத்து - நல்ல
அணிமேதையாய்நல்லவீட்டுநெறியும்
கணிமேதைசெய்தான்கலந்து.

(இ - ள்.) நல்ல அணிமேதையாய் - நல்ல அலங்காரமான
புத்தியை யுடையவனே! இல்லறநூல் - இல்லறத்துக்குரிய
நூலும், ஏற்ற - கொண்டாடப்பட்ட, துறவறநூல் - துற
வறத்துக்குரிய நூலும், (ஆகிய) சொல்லறநூல் - சொல்லப்
பட்ட தருமசாஸ்திரங்களை, சோர்வு இன்றி - தளர்ச்சியில்லா
மல், தொக்கு உரைத்து - தொகுத்துச்சொல்லி, ஏயுங்கால் -
பொருத்தினவிடத்து, நல்ல வீட்டுநெறியும் - நல்ல மோக்ஷ
மார்க்கத்தையும், கணிமேதை - கணிமேதை என்னுங்கவி, கல
ந்து - கூடச்சேர்த்து, செய்தான்—.

கணிமேதை - யாவராலும் கணிக்கப்பட்ட புத்தியை உடை
யவன்; கணித்தல் மேன்மையாக எண்ணுதல்.

இது இந்நூலாசிரியர் தம்முடைய பெயர் முதலானவை விள
ங்கச் சொன்னது. இந்நூல் காப்புடன் பாட்டு எண்பத்தொ
ன்று, காப்பை நீக்கி எண்பது.

இக்கு தமிழாசிரியரொப்பவர் சங்கப் புலவருள் ஒருவ
ர்— மதுரைத் தமிழாசிரியர் செங்குன்றர்க்கிழார் எனத்
தோன்றுகிறது.

